

ẤN THỨ NHÌ



Xin chào, các bạn. Hết thảy chúng ta hãy đứng một lát để cầu nguyện, nếu các bạn muốn.

2 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con nhóm lại một lần nữa trong sự nhóm họp trang trọng này, tối nay, trong sự hầu việc Chúa. Và Ngài đã hứa rằng bất cứ nơi nào chúng con gặp nhau, chừng hai hay ba người của chúng con, thì Ngài sẽ hiện diện ở giữa chúng con. Và chúng con có thể được đảm bảo rằng Ngài có mặt tại đây, vì chúng con nhóm lại trong Danh Ngài.

3 Giờ này chúng con cầu xin, Cha ôi, để—để Ngài sẽ đến tối nay và sẽ mở ra Ấn thứ Nhì này cho chúng con. Và như nhà—nhà thơ đã nói, ông thích nhìn qua bên kia bức màn thời gian. Và đó là sự ao ước của chúng con, Chúa ôi, là cứ—cứ nhìn quá khứ và thấy những gì nằm ở phía trước. Và chúng con cầu nguyện để Chiên Con mà đã bị giết, sẽ đến giữa vòng chúng con bây giờ và mở Ấn ra, và—và bày tỏ Nó cho chúng con, những điều mà chúng con cần thấy.

4 Có một vài người tại đây, Chúa ôi, những người mà chưa đi vào trong sự thông công vĩ đại này quanh Đấng Christ. Chúng con cầu nguyện để, tối nay, để họ sẽ có quyết định Đòi đòi đó, được đầy đầy với Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

5 Nếu có người nào bị đau ốm, Cha ôi, chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ chữa lành họ. Có nhiều khăn tay đang đặt tại đây mà con đang nắm giữ trong tay, với sự tưởng nhớ trong—trong Kinh Thánh, về Thánh Phao-lô, nơi họ đã nhận lấy những khăn tay và áo choàng từ thân thể của ông. Những tà linh đã ra khỏi dân sự, và họ đã được chữa lành.

6 Chúng con thấy sự Tái lâm gần kề của Chúa. Chúng con biết thì giờ đó đang tới gần. Những điều này đã trở lại lần nữa với Hội thánh, sau một ngàn chín trăm năm.

7 Bây giờ chúng con cầu nguyện, Cha ôi, để Ngài sẽ ban cho những điều này mà chúng con cầu xin. Xin bổ sức cho đầy tớ của Ngài, và vừa giúp những đầy tớ của Ngài ở mọi nơi, Chúa

ôi, và đặc biệt chúng con là những người nhóm tại đây tối nay, hầu cho chúng con có thể được nhận lãnh Lời. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁸ Thật tốt được trở lại trong nhà Chúa lần nữa tối nay. Và tôi biết rất nhiều người trong anh chị em đang đứng, tôi—tôi lấy làm tiếc về điều đó, nhưng hầu như không có điều gì nữa chúng ta có thể làm. Chúng ta—chúng ta có nhà—nhà thờ đúng là...đã gia tăng đến chỗ chúng ta có thể có thêm ba hay bốn, ba trăm hay bốn trăm người nữa vào. Nhưng trong những buổi nhóm đặc biệt cách này, nó—nó chứa đầy đông dày đặc hơn một chút.

⁹ Bây giờ, ồ, tôi thật sự đang có một thì giờ tuyệt vời, cầu nguyện, và học hỏi những—những Ấn này. Tôi hy vọng hết thảy anh chị em, cũng vậy. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi—tôi tin chắc là vậy. Và nếu Nó có ý nghĩa nhiều đối với anh em cũng như Nó đối với tôi, thì chắc chắn là một...anh chị em đang có một thì giờ tuyệt vời. Và tôi đã có một...

¹⁰ Tôi muốn gọi cho một trong những bạn gái của tôi, sau buổi nhóm. Và đây là sinh nhật của cô bé. Hôm nay nó lên mười hai tuổi, Sarah, con gái của tôi. Và kế tiếp, sau đó, ngày mốt, tôi sẽ phải gọi cú khác, vì đó là sinh nhật của Becky.

¹¹ Và bây giờ, tối nay, chúng ta đang học hỏi Ấn thứ Nhì này. Và vì bốn Ấn đầu tiên có bốn người cưỡi ngựa. Và tôi nói với anh em, ngày hôm nay điều gì đó đã lại xảy ra. Và, tôi—tôi, điều gì đó mà tôi...tôi đi và lấy bản thảo cũ mà tôi có, mà tôi đã nói về, cách đây đã lâu, và cứ ngồi xuống đó. Và tôi nghĩ, “Ồ, mình—mình đã làm điều tốt nhất mình có thể làm.” Và nhiều nhà văn và các thứ, và tôi nghĩ, “Ồ, mình sẽ đọc một lát, và nhìn lướt qua và thấy điều này và điều kia.” Và điều đầu tiên anh em biết, điều gì đó cứ xảy ra, và nó hoàn toàn khác. Nó cứ đến khác hẳn. Rồi tôi chụp lấy một cây bút chì thật nhanh, và bắt đầu viết xuống thật nhanh như có thể được, trong lúc Ngài ở đó.

¹² Ồ, nó chỉ là điều gì đó vừa mới xảy ra cách đây khoảng một tiếng rưỡi. Tôi đã nói với Anh Wood, đã đến, cách đây chỉ vài phút. Thật sự điều gì đó, anh em biết. Anh em biết, có nhiều điều xảy ra, mà anh em thật sự không thể nói về, anh em biết. Nhưng thật sự điều gì đó vừa xảy ra mà hoàn toàn đã giúp tôi rất nhiều.

¹³ Tôi có một người bạn ở nơi nào đó tại đây trong tòa nhà. Dĩ nhiên, hết thấy anh em là bạn bè của tôi. Người anh em này—này là Anh Lee Vayle. Anh ấy là một người anh quý báu, và một sinh viên Kinh Thánh chân thật. Tiến sĩ Vayle là tín đồ Báp-tít có Thánh Linh. Và anh là một...Tôi không nói điều này để khen ngợi, tôi chỉ nói điều này bởi vì tôi tin nó. Tôi nghĩ anh ấy là một trong những sinh viên học câu gốc giỏi nhất mà tôi biết, giữa hàng ngũ chúng ta. Và anh vừa mới viết cho tôi một ghi chú nhỏ ở đây, và Billy đã đưa nó vào đó. Và Billy hầu như đã không thể đọc nó, cho tôi. Và tôi nghĩ...Tôi chưa đọc qua nó, nhưng tôi chỉ nói những gì anh đã nói ở đây. Và tôi vừa đọc nó, Anh Vayle à, nếu anh có mặt tại đây. Tôi thật sự đã đọc điều này cách đây khoảng sáu tháng.

¹⁴ “Tôi không chắc lắm,” anh ấy nói, “Anh Bill, tôi không chắc lắm, nhưng tôi tin rằng Polycarp là học trò của Thánh Giảng.” Điều đó đúng. Ông ấy là vậy. “Tôi nghĩ Irenaeus là học trò của—của Polycarp.” Điều đó đúng, chính xác. “Irenaeus nói, ‘Chúa Jêsus sẽ trở lại—sẽ trở lại khi chi thể được tuyển chọn cuối cùng của Thân thể Đấng Christ đi vào.’”

¹⁵ Đó là Irenaeus, khoảng bốn trăm năm ở...sau cái chết của Đấng Christ. Ông nói, “Khi thời đại cuối cùng này xảy đến...” Vậy thì, đó là vào—vào Tiền Giáo hội nghị Nicaea. Anh em những người tại đây, mà đã đọc—đọc...nghiên cứu Kinh Thánh, và học hỏi...Tôi có ý nói, nghiên cứu lịch sử Kinh Thánh, anh em thấy rằng trong tiền-...trong Tiền Giáo hội nghị Nicaea. Và tôi nghĩ đó là sách đầu tiên hay sách thứ nhì, anh em—anh em sẽ tìm thấy điều đó. Và bấy giờ, ông đã thấy điều đó, cách đây nhiều năm, mà ông đã nói, “Vào lúc sau cùng, người cuối—cuối cùng được chọn, được tuyển chọn đó.”

¹⁶ Nhiều người nghĩ rằng sự tuyển chọn ấy là điều gì đó mà chỉ là—mà chỉ là điều gì đó vừa mới nảy nở dạo gần đây thôi. Chao ôi! Đó là một trong những sự dạy dỗ xưa nhất mà chúng ta có: sự tuyển chọn và sự kêu gọi. Và vì vậy Irenaeus, chắc chắn, là một trong những người nghiên cứu Kinh Thánh chân thực, luôn luôn tin vào sự tuyển chọn.

¹⁷ Và vì vậy Irenaeus là một trong những—những thiên sứ của thời đại hội thánh, như chúng ta đã thấy, như chúng ta đã học. Chúng ta tin. Dĩ nhiên, bây giờ, hết thấy chúng là những sự mâu nhiệm. Hết thấy chúng ở đây, đúng, ẩn giấu ngay đây trong những Ấn này, anh em thấy. Và chúng sẽ được khai thị trong ngày sau rốt. Họ đã khởi đầu như thế nào với Phao-lô, và—và Irenaeus, và Martin, và vân vân, cứ như thế, và cho đến thời đại cuối cùng.

¹⁸ Và, bây giờ, chúng ta đang tin rằng Chúa sẽ ban phước cho chúng ta trong những nỗ lực của chúng ta tối nay. Bây giờ chúng ta đã...Ấn thứ Nhất, tôi thật là thích thú điều đó. Ấn thứ Nhất, có những ơn phước đi cùng với Nó, đối với tôi!

¹⁹ Và bây giờ tôi—tôi không muốn giữ các bạn lâu quá. Nhưng, anh em thấy, tôi—tôi lại sẽ đi bây giờ ngay, trong một vài đêm nữa, và sau khi buổi nhóm này chấm dứt. Và chúng ta phải cứ bền đỗ trong thời gian ngắn. Và tôi thật biết ơn...

²⁰ Tôi nhìn thấy Anh Junior Jackson đang đứng tại đó. Tôi...Và tôi nghĩ mình đã nhìn thấy Anh Ruddell, cách đây một lát, nơi nào đó ở đây. Và các anh em, đó là những giáo hội chị em của chúng ta mà đã cho phép đi ra, và những người khác. Chúng tôi thật biết ơn điều đó. Và tôi nhìn thấy Anh Hooper, tôi tin, đang đứng dọc theo tường tại đó, đến từ Utica, giáo hội tại đó. Và tất nhiên chúng tôi đánh giá cao hết thấy sự hợp tác tốt đẹp của anh em trong buổi nhóm này.

²¹ Bây giờ, buổi tối vừa rồi, như chúng ta luôn thích, trong sự dạy dỗ về—về các Ấn, chúng tôi giảng dạy nó theo cách giống như anh em thực hiện về—về—những thời đại hội thánh. Và khi chúng ta làm xong với sự giảng dạy thời đại hội thánh, lần vừa rồi khi tôi đã vẽ chúng ra ở đây trên—trên bục giảng, trên tấm bảng, bao nhiêu anh em nhớ những gì đã xảy ra không? Ngài đã giảng xuống ngay, đi ngay trở lại trên tường, trong một Ánh sáng, và rút nó đi, chính Ngài, ngay tại đó trên bức tường, trước tất cả chúng ta. Vị Thiên sứ của Chúa đứng ngay tại đây trước nhiều trăm người.

²² Và bây giờ Ngài—Ngài đang làm điều gì đó cũng thật siêu nhiên bây giờ, và vì vậy chúng ta thật sự đang trông đợi những

điều vĩ đại. Chúng ta không biết...Anh em thích thật sự chờ đợi trạng—trạng thái tuyệt vời đó, hoàn toàn không biết những gì sẽ xảy ra kế tiếp, anh em biết, chỉ—chỉ chờ đợi. Nay, Đức Chúa Trời vĩ đại biết bao đối với chúng ta, và tuyệt vời biết bao! Chúng ta thật biết ơn Ngài!

23 Bây giờ, câu thứ 1 và thứ 2, tôi sẽ đọc Nó, hầu như đưa ra một bối cảnh nhỏ. Và rồi chúng ta sẽ lấy câu 3 và 4, cho Ấn thứ Nhì. Và rồi câu 5 và 6 là Ấn thứ Ba. Và câu 7 và 8 là...Hai câu cho mỗi người cưỡi ngựa. Và bây giờ tôi muốn anh em quan sát cách những người cưỡi ngựa này...Trên con ngựa xanh xao, có lẽ...Nó đến đây này, cứ thay đổi khi nó đi xuống.

24 Và rồi Ấn lớn, cuối cùng đó được mở ra, ý Chúa, tối Chúa nhật tới đây! Mà, khi nó đã xảy ra, chỉ có, một điều duy nhất đã xảy ra, “là sự im lặng trên Trời trong nửa giờ.” Xin Chúa giúp chúng ta.

25 Bây giờ tôi sẽ đọc câu thứ 3 bây giờ.

*Và khi Ngài mở ấn thứ nhì, tôi nghe con thú thứ nhì nói,
Hãy đến xem.*

*Và liền có con ngựa khác đi ra...(câu thứ 4)...sắc đỏ
hiện ra: và kẻ ngồi trên ngựa được ban cho quyền cất lấy
cuộc hòa bình khỏi thế gian,...hầu cho người ta sẽ giết lẫn
nhau...người ta sẽ giết lẫn nhau: và có kẻ ban cho người
một thanh gươm lớn.*

26 Bây giờ, một điều màu nhiệm bây giờ, khi con—con Thú bảo Giảng, “Cứ đến xem.” Và ông đã không thấy đó là gì. Ông chỉ nhìn thấy một biểu tượng. Và biểu tượng đó, lý do nó...Ông nói, “Hãy đến, xem,” nhưng ông thấy một biểu tượng, mà ông lấy nó làm biểu tượng cho hội thánh, theo một cách mà họ sẽ nhìn xem; cho đến khi đến thời đại cuối cùng, và rồi Ấn sẽ được mở ra.

27 Bây giờ, mọi người hiểu điều đó lúc này, đấy, các Ấn sẽ được mở ra. Và anh em há chẳng sung sướng được sống trong thời này sao? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Điều đó, đấy, không chỉ thế thôi, thưa các bạn, nhưng luôn luôn nhớ lúc này, sáng Chúa nhật vừa rồi, chỗ mà toàn bộ sự việc được đặt cơ sở trên, sự đơn sơ! Hiểu không? Đơn sơ, khiêm nhường, xảy ra trong một đường

lối như vậy đến nỗi nhiều người cứ đi ngang qua mà thậm chí không biết Nó xảy ra.

28 Và, nên nhớ, chúng ta đang trông đợi sự Tái lâm của Chúa, bất kỳ lúc nào. Và khi chúng ta...Tôi đã phát biểu, mà tôi có lẽ sự Cát lên sẽ xảy ra cùng một cách. Nó sẽ đi qua, chấm dứt, mà không người nào sẽ biết gì về nó cả. Nó sẽ cứ đến giống như thế. Hiểu không? Và luôn luôn...Cứ đi trở lại qua Kinh Thánh và nhìn xem cách nó xảy ra giống như thế. Hiểu không?

29 Thậm chí cả điều vĩ đại như Chúa Jêsus tái lâm, không ai biết gì về nó. Họ nghĩ, “Gã lập dị ấy, người nào đó.” Các giáo hội nói, “Chỉ là kẻ cuồng tín. Chúng ta...Hắn thực sự điên rồ.” Họ nói, “Hắn là người loạn trí.” “Chúng ta biết người bị loạn trí.” *Loạn trí* có nghĩa là “điên khùng.” “Chúng ta biết người bị quỷ ám, và nó khiến cho người điên khùng. Và người cố gắng dạy dỗ chúng ta sao? Khi mà, người được sinh ra ở ngoài đó, một cách bất hợp pháp. Chúng ta...Người được sinh ra trong sự tà dâm. Lại cố dạy dỗ những người giống như chúng ta, là những thầy tế lễ, và vân vân, đền thờ há?”Ồ, chà, đó là sự lãng mạ đối với họ.

30 Khi Giảng đến, đã được nói trước, qua các thời đại, từ Ê-sai đến Ma-la-chi. Đó là một ngàn hai trăm...hay bảy trăm mười hai năm, ông đã được các đấng tiên tri thấy trước, việc đến của ông. Mọi người trông đợi ông đến, trông chờ điều đó bất cứ lúc nào. Nhưng cách ông đến, ông rao giảng và thi hành chức vụ của mình, và đi vào sự Vinh hiển.

31 Và ngay cả các sứ đồ đã không biết điều đó, vì họ đã hỏi Ngài. Họ nói, “Bây giờ, nếu—nếu Con người sẽ đi lên Giê-ru-sa-lem, hết thấy những điều này, được dâng,” nói, “tại sao Kinh Thánh nói rằng ‘Ê-li sẽ đến trước?’”

32 Chúa Jêsus phán, “Người đã đến rồi, mà các người không biết. Và người đã làm hoàn toàn chính xác những gì Kinh Thánh nói người sẽ làm. Và người ta đã làm cho người đúng những gì đã được nói.” Hiểu không? Và họ không thể hiểu điều đó. Ngài phán, “Ấy là Giảng.”

Và, rồi, “Ồ!” Xem đây, họ—họ đã tỉnh thức, với điều đó. Họ...

33 Và khi, thậm chí, cuối cùng, sau tất cả những điều Ngài—Ngài đã làm, và những dấu hiệu mà Ngài đã tỏ ra cho họ, và thậm chí đã kêu gọi họ. Ngài phán, “Ai trong các người có thể định tội Ta, về sự không tin? Nếu Ta đã không làm đúng những gì Kinh Thánh nói rằng chức vụ của Ta sẽ làm khi Ta đến thế gian, thế thì hãy tỏ cho Ta thấy Ta đã phạm tội ở đâu. Hiểu không? Rồi Ta sẽ—Ta sẽ tỏ cho các người thấy những gì các người cho là xảy ra, và chúng ta hãy xem các người có tin nó, hay không.” Hiểu không? Ngài đã quay trở lại và phán, “Các người được cho là tin Ta khi Ta đến.” Họ đã không làm điều đó, đấy, vì vậy họ biết rõ hơn để trói buộc Ngài, về điều đó. Nhưng Ngài phán, “Ai trong các người có thể cáo buộc Ta về sự không tin? Hiểu không? Ta há chẳng đã làm chỉ những gì đã được cho là xảy ra sao?”

34 Và ngay cả các sứ đồ, đi theo, đã vấp phạm. Chúng ta biết lời Kinh Thánh hành động như thế nào. Rồi rốt cuộc, cuối cùng, họ bảo, “Bây giờ chúng tôi tin. Chúng tôi tin rằng không ai phải nói cho Ngài biết, vì Ngài biết mọi sự.”

35 Bây giờ, tôi thật sự muốn đã nhìn thấy gương mặt của Ngài. Ngài hẳn phải đã nhìn họ, phán, “Ồ, bây giờ các người tin không? Rốt cuộc điều đó đã bắt đầu lộ ra trên các người.”Ồ, họ chưa được thấy, có lẽ, cho đến lúc ấy, anh em thấy. Và Đức Chúa Trời làm việc mọi sự thật đúng, anh em biết. Tôi—tôi yêu Ngài vì điều đó.

36 Nhưng bây giờ chúng ta đang suy nghĩ về thời đại của mình bây giờ. Bởi vì, tôi phải nói về đề tài đó, chúng ta sẽ không đi vào những Ấn này, chút nào.

37 Và bây giờ, hãy nhớ, tôi đang nhận được nhiều yêu cầu cầu nguyện cho người đau. Và tôi đang cầu nguyện cho...luôn mọi lúc, cho mỗi nan đề tôi nhận được, và cho những chiếc khăn tay và các thứ. Và nếu chúng ta có thể kết thúc được những Ấn này, cho đến Ấn cuối cùng, sáng Chúa nhật chúng ta...Nếu đó là ý Chúa, chúng ta muốn có một buổi nhóm chữa lành điển hình tốt đẹp thuở xưa thật sự ở đây, anh em biết, nơi mà anh em thật sự mất toàn bộ buổi sáng cho sự cầu nguyện cho người đau. Và tôi—tôi tin khá chắc đó sẽ là một buổi nhóm chữa lành lạ lùng. Hiểu không? Tôi thật sự có một cảm giác như thế, anh em thấy.

Và vì vậy, không lạ, nhưng có lẽ nó hơi lạ đối với một số người, đấy, điều mà tôi muốn nói.

³⁸ Bây giờ, ân điển của Đức Chúa Trời thật tuyệt vời biết bao, khải thị những sự bí mật của Ngài cho chúng ta trong thời đại này! Bây giờ, hết thảy chúng ta đều tin rằng chúng ta đang sống trong thời sau rốt. Chúng ta tin điều đó. Và hãy nhớ, những sự bí mật đã được bày tỏ trong ngày sau rốt. Và Ngài khải thị Lời Ngài, những sự bí mật của Ngài như thế nào? Kinh Thánh đã nói. Anh em muốn đọc chỗ mà Ngài nói điều đó không? Chúng ta hãy lật qua và xem Ngài khải thị những bí mật của Ngài như thế nào.

³⁹ Bây giờ tôi muốn anh em đọc A-mốt. Hãy giở tới Sách A-mốt, và tôi muốn anh em đọc chương 3 của A-mốt, và câu thứ 7. Được rồi. Tôi cũng, sẽ đọc câu 6.

*Kèn sẽ... thổi trong thành, thì dân sự há chẳng sợ sao?
Sự tai vạ há có xảy ra cho một thành kia, nếu mà CHÚA
chẳng làm?*

*Chắc chắn Chúa...sẽ không làm việc gì, mà Ngài chưa
tỏ những sự kín nhiệm của Ngài cho tôi tớ Ngài là các
đấng tiên tri.*

⁴⁰ Bây giờ, trong những ngày sau rốt, chúng ta được...Được báo trước rằng sẽ có dấy lên một—một vị tiên tri.

⁴¹ Bây giờ, chúng ta biết rằng chúng ta có tất cả các loại. Bây giờ, tôi nhận ra, sau khi nhìn chung quanh tối nay, tôi—tôi đang nói ở đây nơi mà những học viên đang ngồi, và tôi—tôi muốn anh em hiểu tôi. Và anh em nhận ra, những cuộn băng ghi âm này bao phủ thế giới, đấy, gần như cả thế giới. Và tôi muốn anh em không, không chút nào, nghĩ rằng tôi đang cố gắng tiêm vào một—một loại sùng bái nào đó về những tấm chắn hay áo choàng của Ê-li. Và tất cả—tất cả những điều đó, chúng ta đã có quá nhiều chúng. Nhưng, anh em biết, hết thảy những điều đó chỉ là sự dọn đường của một điều chân thực mà sẽ đến, đem dân sự ra khỏi sự lạc lối.

⁴² Anh em biết chúng ta đã có những nhà lãnh đạo giả—giả dấy lên, những mê-si giả, trước khi Đấng Christ đến không? Chẳng phải, chẳng phải...Giáo sư của thời đó, vị giáo sư vĩ đại đó, Ga-

ma-li-ên, khi đến vấn—vấn đề về sự đánh đập các người này, và đại loại như vậy, ông nói, “Hãy để mặc họ. Nếu đạo ấy đến từ Đức Chúa Trời, này, các người sẽ bị thấy là đang chống lại Đức Chúa Trời. Nhưng nếu nó không phải thuộc về Đức Chúa Trời...” Nói, “Chẳng phải một người đã dấy lên, cách đây không lâu, và đem bốn trăm người vào trong đồng vắng, đại loại như vậy sao? Chúng ta có những điều đó rồi.” Nó là gì? Tất cả là sự dọn đường cho Điều thật khi Nó đến.

43 Bây giờ, đây, Sa-tan dấy những người đó lên. Hãy xem sự quý quyết của kẻ này mà chúng ta đang nói về ở đây, Sa-tan, chỗ mà chúng ta đang mở toang nó ra ngay tại đây; cứ lột trần nó ra, bằng Kinh Thánh, và để cho anh em thấy nó là ai. Đó là những gì...những gì được cho là phải được làm.

44 Và, anh em nhớ, nó không cố gắng đi vào và trở thành một người cộng sản, Sa-tan đã không. Nó là anti-christ. “Thật gần gũi, đến nỗi,” Chúa Jê-sus phán, “sẽ lừa dối chính người được Chọn...” Và đó là những Người được giấu kín trong những Ấn này, mà tên của họ được ghi vào trong Sách từ khi sáng thế.

45 Nó là kẻ quý quyết. Và khi nó thấy điều này xảy đến, sắp đến, thì nó đưa ra mọi thứ nó có thể đưa ra ngoài đó, để gây đảo lộn trước khi nó đến đó. Anh em biết sẽ có những christ giả dấy lên trong ngày sau rốt không? Điều đó sẽ theo sau ngay lập tức điều này, sau khi Sứ điệp vĩ đại này mà người anh em này sẽ giảng, người đó sẽ đến thực sự, được xúc dầu trong thần linh của Ê-li, ngay lập tức.

46 Và họ sẽ nhầm lẫn người. Một số người trong họ sẽ nghĩ người đó là Đấng Mê-si. Nhưng người sẽ nói một cách nghiêm khắc, “Không.” Bởi vì, điều đó phải đến giống như Giăng.

47 Trong thời của Giăng Báp-tít, khi ông ra ngoài đó để rao giảng, họ nói với ông, “Ông chẳng phải là Đấng Mê-si sao? Ông không phải là Ngài sao?”

48 Người đáp, “Ta không phải. Ta không xứng đáng tháo dây giày của Ngài. Nhưng ta—ta làm phép báp-têm cho các người bằng nước, nhưng Ngài sẽ làm phép báp-têm bằng Thánh Linh.”

Và Giảng thật tin chắc rằng Ngài đang có mặt trên đất, ông nói, “Ngài hiện đang ở giữa vòng các người, nơi nào đó, bây giờ.”

⁴⁹ Nhưng ông đã không biết Ngài cho đến lúc ông nhìn thấy dấu hiệu đó giáng xuống trên Ngài. Rồi, khi ông nhìn thấy Ánh sáng ấy giáng xuống và trải ra giống như chim bồ câu, và đậu trên Ngài, ông nói, “Ngài đấy. Ấy là Ngài.” Nhưng Giảng là người duy nhất đã nhìn thấy Nó, anh em biết. Giảng là người duy nhất đã nghe Tiếng ấy. Hết thấy những người còn lại của họ ở đó, không một ai nghe Nó.

⁵⁰ Nhưng rồi khi người đầy tớ đích thực, chân thật xuất hiện; với hết thảy sự giả mạo với điều đó, nó làm rối trí dân sự. Satan làm điều đó. Và những ai mà không thể phân biệt điều đúng với điều sai, họ thật sự bị vấp ngã. Nhưng người được Chọn sẽ không làm điều đó; Kinh Thánh nói rằng nó sẽ không thể lừa dối được người được Chọn. Và bây giờ, ngay trước khi sự Đến của Đấng Christ, Kinh Thánh nói, “Sẽ có những christ giả dấy lên, và sẽ tuyên bố là Đấng Christ, và sẽ nói, ‘Kìa, người ta nói Ngài ở trong sa mạc.’ Đừng tin điều đó. ‘Kìa, Ngài ở trong phòng kín.’ Đừng tin điều đó.”

⁵¹ “Vì như mặt trời chiếu sáng từ phương đông đến phương tây, sự Đến của Con người cũng sẽ vậy.” Hiểu không? Vâng, Ngài sẽ—Ngài sẽ—Ngài sẽ hiện ra, và điều đó sẽ là một việc phổ biến. Và lúc ấy điều đó sẽ, bây giờ, dĩ nhiên, khi họ thấy được rằng điều gì đó đã xảy ra, anh em thấy, thì họ sẽ...Bây giờ, nên nhớ, biến cố đó sẽ xảy ra ngay lập tức sau khi Hội thánh về Nhà, sau sự Cất lên.

⁵² Bây giờ sẽ có những sự giả mạo, luôn mọi lúc, và chúng ta không có ý nói được liên kết vào bất kỳ điều gì giống như thế. Không, thưa quý vị.

⁵³ Và tôi tin, khi người ấy đến, người này mà được tiên đoán đến, tôi đang tỏ cho anh em thấy điều đó chỉ bằng lời Kinh Thánh, mà người đó sẽ phải là một vị tiên tri. Người chắc chắn sẽ là vậy. Và sự khải thị của Đức Chúa Trời, bởi vì Đức Chúa Trời...Lời của Chúa đến với các đấng tiên tri của Ngài. Điều đó hoàn toàn đúng. Đó là...Và Đức Chúa Trời không thể thay đổi, anh em thấy. Nếu Ngài có một hệ thống tốt hơn, hẳn Ngài sẽ—Ngài sẽ sử dụng

nó. Nhưng Ngài—Ngài đã có...Ngài đã chọn hệ thống tốt nhất từ ban đầu.

54 Cũng giống như, Ngài có thể đã chọn mặt trời để rao giảng Tin Lành. Ngài có thể đã chọn mặt trăng. Ngài có thể đã chọn ngọn—ngọn gió. Nhưng Ngài đã chọn con người. Và Ngài đã không bao giờ chọn các nhóm. Những cá nhân! Hiểu không?

55 Và không bao giờ có hai vị tiên tri lớn xuất hiện trên đất cùng một lúc. Xem đây, mỗi người thì khác nhau, người ấy phải có một dáng vẻ khác biệt. Nếu Đức Chúa Trời có thể lấy một người, thì đó là tất cả Ngài phải có, ngay trong tay của Ngài, Ngài có thể làm những gì mà Ngài muốn. Ngài chỉ phải có một người. Trong thời của Nô-ê; thời của Ê-li; thời của Môi-se.

56 Nhiều người đã dấy lên, trong thời đại của Môi-se. Anh em biết họ đã làm như thế nào, và muốn nói, “Ồ, ông không phải là người thánh duy nhất trong nhóm đâu,” và—và Đa-than và—và Cô-rê.

57 Và Đức Chúa Trời phán, “Hãy tự phân rẽ chính mình ngươi ra. Ta sẽ thật sự làm đất há miệng và nuốt chửng chúng nó.” Anh em hiểu không? Và—và vì vậy...

58 Và lúc ấy dân sự bắt đầu lằm bằm. Ngài phán, “Ta sẽ thật sự—Ta sẽ thật sự lấy mọi thứ đi.”

59 Và tại đó Môi-se đã thay thế Đấng Christ, lúc ấy, tự đứng mũi chịu sào, và thưa, “Lạy Chúa, xin đừng làm điều đó.” Hiểu không? Và, dĩ nhiên, ông...Sau khi Ngài đã truyền định Môi-se làm điều này, Ngài đã không trừng phạt Môi-se, vì ông đang hành động giống như Đấng Christ vào lúc ấy. Đó là Đấng Christ trong Môi-se. Chắc chắn vậy.

60 Bây giờ, chúng ta rất vui mừng ngày nay rằng Đức Chúa Trời đang khai thị chính Ngài cho chúng ta. Và tôi tin Ngày vĩ đại ấy thật sự đang bắt đầu hé lộ, đang lộ ra. Các Ánh sáng bắt đầu chớp lóe. Những chim thiên đàng bắt đầu ca hát trong lòng các thánh đồ. Họ biết rằng điều đó không còn lâu nữa. Điều gì đó sắp xảy ra, thật sự phải có. Vì thế nếu “Ngài không làm điều gì...”

61 Vậy thì, hết thảy những lời Kinh Thánh đều được hà hơi. Kinh Thánh tuyệt đối phải là Lẽ thật. Không quanh co. Có một chỗ tôi

khác biệt với những người bạn của chúng ta, giáo hội Công giáo. Tôi tin rằng Nó không được chép bởi chỉ con người. Tôi tin Nó được hành động bởi Đức Thánh Linh. Và tất cả những điều bé nhỏ này mà đã được thêm vào, cố để thêm vào Nó; anh em có để ý không, lối giải quyết chót, chúng bị mọi người đá ra.

⁶² Và những lời Kinh Thánh chân thật, đích thực này ăn khớp, lời này với lời kia, cho đến nỗi không—không có một chút mâu thuẫn nào trong chúng, không chỗ nào cả. Hãy chỉ cho tôi một áng văn mà có thể—mà có thể viết ra một câu, hầu như, tự nó không có mâu thuẫn, hay viết—viết một câu, hay hai câu. Và Kinh Thánh tự Nó không mâu thuẫn, bất kỳ chỗ nào. Tôi đã đọc những kẻ chỉ trích quen thuộc nói điều đó, nhưng tôi đã ngó ý với người đó trong một thời gian dài, hãy chỉ cho tôi thấy nó nằm ở đâu. Nó không có ở trong đây. Thật sự chỉ vì do tâm trí con người bị lộn xộn. Đức Chúa Trời không lộn xộn. Ngài biết những gì Ngài đang làm. Ngài biết.

⁶³ Nhìn xem, nếu Đức Chúa Trời sẽ đoán xét thế gian bởi một giáo hội, như giáo hội Công giáo nói vậy, được rồi, thì đó là giáo hội gì? Cứ nhìn vào những giáo hội mà chúng ta có. Chúng ta có chín trăm và các thứ, sự tổ chức khác nhau của những giáo hội. Vậy thì làm thế nào...Một tổ chức dạy theo cách *này*, và một tổ chức dạy theo cách *kia*. Thật là lộn xộn, rồi, bất kỳ người nào cứ làm bất kỳ điều gì họ muốn, anh em cứ hành động dù sao đi nữa. Đức Chúa Trời phải có tiêu chuẩn nào đó, và đó là Lời Ngài.

⁶⁴ Nói...Bỏ qua Công giáo, lúc này, bởi vì người—người Tin Lành cũng thật tệ. Nhưng nói chuyện với một linh mục, ông ấy bảo, “Ông Branham,” ông ấy nói, “Đức Chúa Trời ở trong hội thánh của Ngài.”

⁶⁵ Tôi đáp, “Thưa ông, Đức Chúa Trời ở trong Lời Ngài. Và Ngài là Lời.” Vâng, thưa quý vị.

Ông ấy nói, “Ồ, Ngài ở trong...Giáo hội không thể sai lầm.”

⁶⁶ Tôi nói, “Ngài không nói thế. Nhưng Ngài nói Lời không thể sai lầm.”

⁶⁷ Ông ấy nói, “Ồ, chúng tôi thường dạy phép báp-têm ấy cách đó, và đại loại như vậy.”

Tôi hỏi, “Khi nào?”

Ông đáp, “Trở lại trong thời ban đầu.”

Tôi hỏi, “Ông cho đó là giáo hội Công giáo không?”

Ông đáp, “Vâng.”

68 Tôi nói, “Thế thì tôi là người Công giáo, một tín đồ Công giáo điển hình thuở xưa. Tôi tin cách điển hình thuở xưa. Các ông thời nay làm cho Nó lộn xộn lên hết cả, và hầu như quý vị không có dạy điều gì trong Kinh Thánh. Sự cầu bầu với những người đàn bà và những người chết, và tất cả những điều khác này, và, ồ, chao ôi, không ăn thịt, và, ồ, tôi không biết hết thấy những điều ấy, đấy.” Tôi nói, “Ông tìm điều đó trong Kinh Thánh cho tôi.”

69 Ông ấy nói, “Nó không phải có ở đó. Hễ chừng nào giáo hội nói vậy, thì nó là thế. Đừng làm bất kỳ điều gì khác những gì Điều đó nói, đó là giáo hội.”

70 Tôi nói, “Kinh Thánh nói, rằng, ‘Hễ ai thêm một lời vào Nó, hay bớt đi một Lời, phần của người ấy sẽ bị lấy đi khỏi Sách Sự Sống.’ Vậy, đó là Lời! Tôi tin Lời.”

71 Bây giờ, và, rồi, nếu A-mốt nói, và những lời Kinh Thánh khác phù hợp với nó, mà nếu...

72 Và anh em nhớ, về điều này, chúng ta chỉ đang đụng đến những điểm nổi bật của Nó. Chỉ, chao ôi, nếu...Khi tôi đi vào căn phòng ấy tại đó, và—và sự Xúc dầu đó đến, nếu tôi có thể viết xuống tất cả những gì Ngài...tất cả những gì xảy ra, tôi sẽ có mặt tại đây trong ba tháng để nói về một trong các Ấn. Vì vậy chỉ đụng vào những chỗ và phơi bày Nó ra, chỉ điều gì mà nó sẽ dường như là sẽ không làm cho dân sự bị ngột ngạt. Nhưng, tuy nhiên, không đủ để gây tổn thương cho họ, nhưng chỉ để mà, tin, nó sẽ—nó sẽ làm dịu bớt sự việc. Anh em biết tôi có ý nói gì.

73 Bây giờ, hãy xem điều này bây giờ, nếu “Đức Chúa Trời không làm điều gì,” A-mốt nói, “mà Ngài không tỏ ra trước cho những đầy tớ của Ngài là các đấng tiên tri.” Và, rồi, chúng ta thấy những gì Ngài đang làm. Nó phải là Ngài đang chuẩn bị làm điều gì đó, điều mà Ngài đang khải thị bây giờ. Đức Chúa Trời đang chuẩn bị xuất hiện, trong sự phán xét, tôi tin vậy. Ngài đang chuẩn bị làm điều gì đó. Và một điều nữa, nó chắc chắn làm chúng, chúng

ta đang ở trong những ngày sau rốt. Chúng ta ở cuối thời đại, Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê bây giờ, vì những điều này đã được khải thị chỉ vào ngày sau rốt.

⁷⁴ Bây giờ, cứ suy nghĩ về điều đó lúc này. Chúng ta hãy cứ—cứ cố dầm mình trong những gì chúng ta tin rằng Đức Thánh Linh sẽ cho chúng ta biết.

⁷⁵ Bây giờ hãy nhớ rằng, “Không điều gì có thể được khải thị; Đức Chúa Trời sẽ không làm điều gì, chút nào, cho đến lúc trước hết Ngài tỏ ra cho những dây tợ của Ngài, là các đấng tiên tri.” Và trước khi Ngài làm bất kỳ điều gì, Ngài khải thị nó. Và khi Ngài khải thị nó, anh em có thể nhớ điều này, điều gì đó đang trên đường đến. Đấy, nó đang được khải thị.

⁷⁶ Và những điều này mà chúng ta đang nói về là được khải thị ở ngày sau rốt, ngay trước tiếng Kèn cuối cùng, vào sự chấm dứt Sự điệp của thời đại hội thánh cuối cùng. Đúng thế. Nếu anh em muốn đọc chỗ đó lúc này, anh em có thể lật tới...Thưa anh em, tôi thật sự đã tham khảo cho anh em, tối qua, ba lần, Khải huyền 10:1-7, đấy. “Và trong ngày có tiếng của Sự điệp của thiên sứ thứ bảy, sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được bày tỏ và được trọn.” Và chỉ còn lại một điều. Khi Sách đóng bảy ấn này được mở ra, rồi toàn bộ sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời...

⁷⁷ Ồ, chúng ta đã đào sâu Nó, qua nhiều năm. Và theo lời Kinh Thánh, thì, chúng ta...Không có cách nào để hiểu được Nó cho đến ngày này, bởi vì Nó đã được giấu kín. Chúng ta đã nhìn thấy biểu tượng, những gì mà Nó được tượng trưng, nhưng Nó không thể được khải thị đúng đắn cho đến ngày sau rốt. Hiểu không? Bây giờ, thế thì, chúng ta phải có mặt tại đó, ở—ở kỳ sau rốt.

⁷⁸ Bây giờ, hãy nhớ. Đừng...Và đừng quên lúc này, rằng, “Ngài không làm bất kỳ điều gì cho đến khi Ngài tỏ nó ra.” Và cũng, đừng quên, rằng Ngài thực hiện nó trong một cách thật đơn giản như vậy, đến nỗi, “Người khôn ngoan và kẻ sáng dạ bỏ qua nó.” Bây giờ, nếu anh em muốn đánh dấu chỗ ấy, đó là Ma-thi-ơ 11:25-26. Và, hãy nhớ, “Ngài không làm điều gì cho đến khi Ngài tỏ nó ra.” Và Ngài bày tỏ nó theo cách mà những người thông minh, có học vấn bỏ lỡ nó. Hãy nhớ, đó là sự khôn ngoan mà thế gian đã ham muốn thay vì Lời, khi tội lỗi đầu tiên đã gây ra vì những gì

nó đã làm. Đừng quên điều đó bây giờ.Ồ, chúng ta nên thật biết ơn, để nghĩ điều đó!

79 Bây giờ cứ nhìn xem những điều xảy ra! Nhìn xem những điều mà Ngài đã phán bảo chúng ta! Hãy nhìn xem tại đây trong đền tạm này, các anh chị em mà chúng ta đã được nuôi lớn lên ở đây. Bây giờ tôi sẽ yêu cầu những băng ghi âm...Ồ, cứ tiếp tục, ghi âm nó. Nhưng, hãy xem, tôi chỉ sắp nói điều này cho dân sự đền tạm, các anh chị em mà đã có mặt tại đây. Tôi thách thức bất kỳ người nào trong anh chị em, như Danh Chúa Jêsus, từng đặt ngón tay của anh em lên một điều, trong hàng trăm điều đã được nói trước khi chúng ứng nghiệm, và nói chúng đã không ứng nghiệm. Hãy nói cho tôi biết một lần, điều đó ở trên bục, ở ngoài kia, bất kỳ nơi nào nó có, rằng Ngài đã từng phán điều gì mà đã không chính xác một cách hoàn toàn cách đó. Thế nào? Tâm trí con người có thể là cách ấy được không? Chắc chắn không.

80 Khi Ngài xuất hiện dưới đó trên dòng sông, vào tháng Sáu tới này là đúng cách đây ba mươi ba năm, trong hình dạng một Ánh sáng! Những anh em kỳ cựu còn nhớ điều mà tôi đã nói với anh em, kể từ lúc còn là một cậu bé, Tiếng phán đó và Ánh sáng đó. Và người ta nghĩ, chỉ như hơi bị lẫn thẩn. Dĩ nhiên, có lẽ tôi đã nghĩ giống như vậy, người nào đó đã nói điều đó. Nhưng bây giờ anh em không phải tự hỏi về Nó lúc này. Và Hội thánh đã không làm lạ kể từ năm 1933, dưới dòng sông ngày ấy, nơi tôi làm phép báp-têm cho hàng trăm người!

81 Tôi nhớ chàng trai Marra ấy đã bảo tôi, nói, “Cậu sắp nhận nước những người đó à, Billy?” Cậu bé Jim Marra ở dưới đây, tôi nghĩ bây giờ cậu ta chết rồi. Tôi nghĩ cậu ta đã bị giết ngoài đó; người đàn bà nào đó đã bắn cậu ta. Nhưng cậu ấy—cậu ấy đã hỏi tôi, “Anh định dìm những người đó xuống nước à?”

82 Tôi đáp, “Không, thưa anh. Tôi sắp làm phép báp-têm cho họ trong Danh Chúa Jêsus của chúng tôi.”

83 Và có một phụ nữ đi cùng trong nhóm. Chị ấy đã nói với một người nữ khác, chị ấy nói...đưa ra một nhận xét, điều gì đó về nó. Chị bảo, “Ồ, tôi sẽ chẳng phản đối chuyện dìm trong nước đâu.” Nói, “Điều đó được thôi. Tôi không quan tâm.”

⁸⁴ Tôi nói, “Hãy trở về và ăn năn. Chị không xứng được làm phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ.” Hiểu không?

⁸⁵ Đây không phải là việc để chơi đùa. Đó là Tin Lành của Đấng Christ, được khải thị bởi sự ủy thác, là Lời. Chỉ, bây giờ, nếu anh chị em nói, “Vô lý và ngu ngốc,” anh chị em có thể đặt nó nơi nào khác. Nhưng, hãy nhớ, nó đã được hứa trong Lời rằng điều này sẽ xảy ra, và thật chính xác những gì sẽ có. Và nó đây này.

⁸⁶ Rồi, dưới đó vào ngày ấy, khi họ đang đứng ở dòng sông! Và Thiên sứ của Chúa, mà tôi đã bảo cho anh em rằng trông giống như một—một ngôi sao hay điều gì đó ở đằng xa, rồi Nó lại gần, và đã nói cho anh em Ánh sáng ngọc lục bảo trông như thế nào. Và ở đó Nó đến, ngay dưới dòng sông nơi tôi đang làm phép báp-têm.

⁸⁷ Khi, những thương gia dưới đây trong thành phố, nói, “Chuyện đó có ý nghĩa gì?”

⁸⁸ Tôi đáp, “Điều đó không phải dành cho tôi. Điều đó dành cho quý vị. Tôi tin vậy. Hiểu không? Đó là vì cơ các anh, mà Đức Chúa Trời đã làm điều đó, để cho các anh biết rằng tôi đang nói với các anh Lẽ thật.” Bởi tôi chỉ là một anh chàng, một chàng trai, giống như, và khoảng hai mươi mốt tuổi, họ—họ không muốn tin điều đó, anh em thấy, bởi vì tôi còn quá trẻ với điều ấy. Và rồi tôi suy nghĩ...

⁸⁹ Anh Roberson tại đây, một trong những thành viên của ban trị sự chúng ta, tôi đã thấy anh ở đây cách đây vài phút. Anh ấy kể tôi nghe ngày nọ về lúc ở tại Houston khi bức ảnh đó được chụp, mà anh em thấy. Và tôi đã...Về cuộc tranh luận đó, tôi bắt đầu nói điều gì đó về nó, đêm nọ. Anh Roy là người duy nhất... với một người nữa, là người duy nhất trong nhóm mà có máy ghi âm. Đó là một trong những máy thu âm dây thép kiểu cũ. Tôi nhìn thấy Anh Roberson bây giờ, và vợ anh. Vậy, và—và điều này, Bà Roberson bị đau.

⁹⁰ Anh Roy là một cựu chiến binh. Và đôi chân của anh bị trúng đạn, và họ đã để anh nằm chờ chết. Anh là một sĩ quan trong—trong Quân đội. Và đạn tám mươi tám ly của Đức đã bắn đủng vào xe tăng này mà anh ở trong, và nó giết chết con người đó,

và thổi tung anh từng mảnh. Họ đặt anh nằm đó, chờ chết, trong một thời gian dài. Và họ nói anh sẽ không bao giờ có thể bước đi được nữa, vì cả hai chân đã đứt, các sợi thần kinh trong đó, và các thứ. Chao ôi, vậy mà anh có thể hầu như bước nhanh hơn tôi.

⁹¹ Nhưng nó là gì vậy? Có điều gì đó mà anh đã thấy, và anh đã đi đến Houston. Và anh kể cho tôi nghe về vợ anh. Và anh đã có—anh đã có đường dây; anh sẽ thử nó trên băng ghi âm. Và sau khi những buổi thờ phượng tại đây chấm dứt, ồ, anh ấy sẽ mở nó cho hết thấy anh em nghe, tôi hy vọng vậy. Và với cuộn băng ghi âm cũ ở đó, anh đã tổ chức những buổi nhóm của tôi tại Houston. Và rồi vợ anh, anh nói, đem nó lên đó, và anh đã không hề để ý nó cho đến ngày nọ.

⁹² Chị ấy đã, ồ, chị thật buồn. Chị ấy bị đau, và chị muốn đứng vào hàng cầu nguyện. Họ đã không hề biết tôi, và tôi đã không hề biết họ trong đời. Vì vậy chị đang ngồi ở một—một cửa sổ ngày đó, nhìn ra, và quá mệt mỏi, anh chị em biết, và bực dọc, và ước gì chị có thể có được một thẻ cầu nguyện, để đi vào hàng.

⁹³ Và, tình cờ, đêm đó chị đã vào được trong hàng, hay đêm sau, hoặc gần như thế. Tôi tin, cùng đêm đó. Và chị đã đi vào hàng. Và khi chị lên bục, Đức Thánh Linh bảo chị, nói, “Này, người không ở đây. Người đến từ một thành phố gọi là New Albany.” Và nói, “Người đang ngồi bên cửa sổ ngày hôm nay, trông ra, và lo lắng về có được thẻ cầu nguyện.” Điều đó đấy, trên băng ghi âm, cách đây nhiều năm.

⁹⁴ Và rồi lúc bắt đầu buổi nhóm, khi Thánh Linh đã ở tại đó...Đó là buổi nhóm đầu tiên. Chúng tôi chỉ có khoảng ba ngàn người, rồi lên đến tám ngàn, sau đó lên đến khoảng ba mươi ngàn. Vậy nên trong...Trong lúc tôi đang giảng tại...Một trong chính những buổi nhóm đầu tiên, tôi đã nói, “Tôi không biết tại sao mà tôi đang nói điều này.” Bây giờ, nó ở trên cuộn băng ghi âm. “Nhưng, đó là, chúng ta thì...Đây sẽ là một trong những điểm nổi bật nhất trong thì giờ của tôi. Điều gì đó sắp xảy ra trong suốt buổi nhóm này, mà sẽ còn vĩ đại hơn điều bất kỳ người nào đã nhìn thấy cho đến bây giờ.”

⁹⁵ Và điều đó đã xảy ra khoảng tám hay chín, mười đêm sau đó, khi Thiên sứ của Chúa hiện ra trước khoảng ba mươi ngàn

người, và giáng xuống, và bức ảnh đã được chụp. Nó ở đó đấy, ngay bây giờ, mà được sao lại ở Washington, DC, như là Linh vật duy nhất từng được chụp hình trên thế giới.

⁹⁶ Lúc ấy tôi nói về, anh em biết, nói điều đó lúc nào đấy, dưới sự phân biệt, nói, “Một người bị phủ bóng sự chết. Có một cái mũ trùm đầu tối đen, của một cái bóng. Họ sắp chết.”

⁹⁷ Và sau đó trên đây tại East Pines, hay Southern Pines, tôi tin là vậy, ngay khi tôi có mặt tại đó trong buổi nhóm cuối cùng. Một phụ nữ trẻ đang ngồi tại đó, và Điều gì đó bảo với nàng, “Hãy chụp bức ảnh đó, nhanh lên,” khi tôi đang nói với người đàn bà ấy. Và nó ở đó đấy. Tôi nghĩ nó sẽ được dán lên bảng thông báo; đã có, trong một thời gian rồi. Có mũ trùm đầu tối đen ấy lơ lửng trên đầu người phụ nữ.

⁹⁸ Chị ấy chụp một bức ảnh nữa, ngay khi Đức Thánh Linh loan báo điều đó. Bóng tối biến mất. Tôi nói, “Chị sắp được chữa lành. Chúa đã chữa lành chị. Bệnh ung thư hết rồi.” Và chính ở đó đấy. Và chị đã được chữa lành. Hiểu không? Thế đấy. Hiểu không?

⁹⁹ Điều đó thật sự chỉ cho thấy rằng Đức Chúa Trời biết thì giờ của ngày là gì. Chúng ta không biết. Chúng ta chỉ phải vâng phục Ngài.

¹⁰⁰ Bây giờ chúng ta có thể cứ tiếp tục trò chuyện, nhưng chúng ta hãy dừng lại đây bây giờ, chỉ một phút, và chạm đến Ấn đằng sau này, để chúng ta có thể đưa điều này vào với Nó. Bây giờ, chỉ ôn lại, trong một chốc...một chốc lát, về—về ấn khác, Ấn thứ Nhất.

¹⁰¹ Chúng ta để ý, trong sự mở ra của Ấn thứ Nhất, Sa-tan có một—một người siêu, sùng đạo. Anh em có để ý người cười ngựa trắng không? Mà, người ta, nó đã được nghĩ rằng đó là một...Hội thánh ban đầu đi ra; nhưng, ồ, chao ôi, điều ấy đã được dạy dỗ suốt nhiều năm, nhưng nó không thể được. Anh em cứ quan sát khi những người còn lại trong họ, khi chúng ta đem hết thầy chúng buộc lại với nhau, rồi nhìn xem nó ở đâu, đấy. Bây giờ, và tôi không biết những người còn lại của họ sẽ là gì, cho đến bây giờ. Nhưng tôi biết nó phải xảy ra thật hoàn hảo trong chỗ đó,

vì nó là Lẽ thật. Nó là Lẽ thật. Đó là giáo hội có hệ thống cấp bậc của Rô-ma, chính xác.

¹⁰² Những người này nghĩ rằng những người Do-thái là anti-christ, họ chắc chắn sai một triệu dặm. Đừng bao giờ anh em nghĩ những người Do-thái là anti-christ. Mất họ đã bị làm cho mù, có mục đích, để chúng ta có một con đường đi vào, cho chúng ta một thời gian ăn năn.

¹⁰³ Nhưng kẻ anti-christ là một dân Ngoại. Chắc chắn. Đó là kẻ giả mạo của Lẽ thật; *anti*, “chống lại.” Vậy thì, siêu nhân vĩ đại này, ồ, kẻ ấy trở thành một kẻ vĩ đại thế nào, và—và rồi cuối cùng được lên ngôi. Và rồi, sau khi được lên ngôi, hắn được đội vương miện. Và bây giờ, hắn, sau đó, hắn được thờ phượng thay vì Đức Chúa Trời.

¹⁰⁴ Bây giờ, nhìn xem, trước khi điều đó từng đến. Tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Đó là ai? Đó là gì theo Phao-lô, trong Tê-sa-lô-ni-ca Nhì 2:3, đã nói về con người đó sẽ đến? Tại sao người đó nhìn xuyên suốt thời đại và thấy được nó? Người là đấng tiên tri của Đức Chúa Trời. Chắc chắn. Tại sao là...

¹⁰⁵ Ông nói, “Thánh Linh phán một cách tỏ tường, rằng trong những thời kỳ sau cùng người ta sẽ xây bỏ đức tin, và sẽ chăm về sự quyến dụ...” Anh em biết *quyến dụ* là gì. Một linh quyến dụ trong hội thánh, đó là giới tu sĩ. “Quyến dụ, linh giáo sĩ, làm các công việc của ma quỷ; sự giả hình trong giáo hội.”

¹⁰⁶ “Hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo,” sự khôn ngoan, anh em thấy, tao nhã, thông minh; “có bề ngoài tin kính.” (Cứ đi, nói, “Ồ, chúng ta là những Cơ-đốc nhân; chúng ta nên đi nhà thờ.”) “Có bề ngoài tin kính, nhưng chối bỏ những sự khả thi, Quyền phép và công việc của Thánh Linh; những kẻ ấy hãy tránh xa.” Hiểu không? Bây giờ để ý, người nói, “Vì đây là loại người sẽ đi từ nhà này qua nhà khác, và sẽ dẫn dụ những người đàn bà khờ dại...” Điều đó không có nghĩa là những người nữ có Đức Thánh Linh. “Những người nữ khờ dại bị dẫn dụ sai đường với nhiều sự tình dục sai khiến.”

¹⁰⁷ Nhiều tình dục sai khiến! Họ cứ thích thâm nhập vào mọi điều bé nhỏ mà họ có thể thâm nhập vào, và tất cả các loại hiệp

hội; và sống theo cách họ muốn, và, vắn, “Chúng tôi đi nhà thờ. Chúng tôi cũng tốt như bất kỳ người nào.” Các buổi nhẩy đêm, các buổi tiệc, cắt tóc ngắn, son phấn, ăn mặc bất kỳ thứ gì họ muốn; vắn bảo, “Chúng tôi—chúng tôi là những người Ngũ Tuần. Chúng tôi—chúng tôi cũng tốt như bất kỳ người nào.” Ô! Công việc của chính quý vị xác minh quý vị. Đúng. Để ý.

¹⁰⁸ Nhưng người nói, “Con người có tâm trí bại hoại, không chịu nổi Lẽ thật.” Lẽ thật là gì? Là Lời, mà là Đấng Christ. “Không chịu nổi Lẽ thật.”

¹⁰⁹ “Ồ, ông làm...Ông, ông là kẻ báng bỏ phụ nữ. Ông là người căm ghét phụ nữ. Ông làm *điều này, điều kia.*”

¹¹⁰ Không, thưa quý vị. Điều đó không đúng. Đó là một—một sự giả dối. Tôi không ghét phụ nữ. Không, thưa quý vị. Họ là những người chị em của tôi, nếu họ là những chị em. Nhưng sự việc tôi...

¹¹¹ Tình yêu thương là chỉnh sửa. Nếu nó không có tính chỉnh sửa, thì nó không phải là tình yêu thương. Nếu nó là, thì, nếu nó là tình yêu thương, thì nó là—nó là tình yêu thương ích kỷ mà không phải tình yêu vô điều kiện, tôi sẽ nói với anh chị em điều đó. Họ có thể có một tình yêu thương có điều kiện tâm thường đối với một thiếu nữ trông xinh xắn nào đó. Nhưng tình yêu thương vô điều kiện là một điều khác hẳn, đó là tình yêu thương là loại bỏ điều đó ra, và gặp Đức Chúa Trời nơi nào đó bên kia nơi mà chúng ta có thể sống Đời đời. Hiểu không? Tôi đã không có ý nói điều đó, có lẽ, theo cách nói vậy, nhưng tôi...Anh chị em biết những gì tôi—tôi...tôi hy vọng anh chị em hiểu. Được rồi.

¹¹² Bây giờ, nhưng, hãy nhớ, người nói, “Như Gian-nét và Giam-be đã chống nghịch Môi-se thế nào, họ cũng sẽ như vậy. Nhưng sự ngu dại của họ chẳng bao lâu được bày tỏ.”

¹¹³ Tại sao? Khi Môi-se được ủy thác để làm điều gì đó dường như cấp tiến, nhưng, ông đã đi xuống đó thật trung thực như ông có thể. Và Đức Chúa Trời đã bảo ông lấy cái này, cây gậy này, và ném nó xuống, và nó sẽ biến thành một con rắn. Rồi, Ngài đã làm điều đó, để tỏ cho ông thấy những gì sẽ xảy ra. Và trước mặt Pha-ra-ôn, ông đã đứng đó đúng như Đức Chúa Trời đã ủy

thác cho ông, và ném cây gậy của mình, và nó biến thành một con rắn.

114 Và không nghi ngờ gì, Pha-ra-ôn nói, “Một trò lừa phù thủy rẻ tiền!” Vì thế vua sai và đi kiểm Gian-nét và Giam-be. Nói, “Chúng ta cũng có thể làm được, những điều đó.” Và ông ta ném cây gậy xuống, và chúng biến thành những con rắn.

Bây giờ Môi-se có thể làm gì?

115 Đó là gì? Điều đó để tỏ cho thấy rằng, mọi điều chân chính của Đức Chúa Trời, ma quỷ có một kẻ giả mạo cho điều đó. Họ giả mạo, để dẫn dân sự lạc lối.

116 Môi-se đã làm gì, nói, “Ồ, ta nghĩ ta đã phạm sai lầm. Tốt hơn là ta nên quay trở về”? Ông cứ đứng yên, vì ông đã thực hiện sứ mệnh, đúng từng li từng tí.

117 Sau đó, điều đầu tiên anh em biết, con rắn của Môi-se nuốt chửng con rắn kia. Hiểu không? Anh em có bao giờ nghĩ cái gì đã trở thành con rắn kia không? Ông đã đi đến đâu? Môi-se nhặt cây gậy lên và đi tiếp ra ngoài với cây gậy đó. Ông đã làm những phép lạ với nó. Và con rắn đó đã ở bên trong của một cây gậy khác này. Hiểu không? Điều đó tuyệt vời. Chẳng phải sao? Vâng, thưa quý vị.

118 Bây giờ, anti-christ hiện ra trong ánh sáng, dần dần. Tôi muốn anh em để ý điều này. Bây giờ, khi anh em nghe...

119 Bây giờ, với những người bạn Công giáo của tôi, cứ ngồi yên chỉ một phút, và bây giờ; và rồi chúng ta sẽ thấy những tín đồ Tin Lành ở đâu; nơi mà hết thảy chúng ta hiện ở, đây.

120 Để ý, hội thánh đầu tiên, khi giáo hội Công giáo nói rằng họ là hội thánh nguyên thủy, đầu tiên, họ hoàn toàn đúng. Họ đã vậy. Họ đã bắt đầu ở Ngũ Tuần. Đó là nơi giáo hội Công giáo bắt đầu. Bây giờ, tôi đã từng hầu như không tin điều ấy, cho đến khi tôi đọc lịch sử, và tôi thấy nó đúng. Họ đã bắt đầu với Ngũ Tuần. Nhưng mà họ bắt đầu trôi dạt, và anh em thấy họ đang ở đâu.

121 Và nếu Ngũ Tuần trôi dạt với tốc độ nó đang trôi dạt bây giờ, họ sẽ không phải đi hai ngàn năm. Trong một trăm năm nữa từ bây giờ, họ sẽ càng trôi xa hơn là giáo hội Công giáo hiện có. Đúng vậy.

122 Nhưng để ý, cách mà, người cưỡi ngựa trắng này. Bây giờ chúng ta chỉ lấy nó làm bối cảnh, một chút, cho đến lúc chúng ta đụng vào Ấn này. Bây giờ để ý người cưỡi ngựa trắng đi ra, khi người đi ra, người—người hầu việc trong ba giai đoạn. Ma quỷ, như tôi đã chứng minh cho anh em đêm nọ, là ở trong một bộ ba, thật giống Đức Chúa Trời. Nhưng nó luôn là ma quỷ không thay đổi mọi lúc, trong ba giai đoạn. Để ý những giai đoạn của hẳn. Trong giai đoạn đầu tiên, hẳn đi vào...

123 Đức Thánh Linh giáng xuống, và dân sự có mọi thứ chung. Và Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã ở trên họ. Và các sứ đồ đi từ nhà này sang nhà khác, bẻ bánh với dân sự. Và có những dấu kỳ phép lạ lớn đã được làm.

124 Và—và rồi, điều đầu tiên anh em biết, Sa-tan bắt đầu gây nên sự xào xáo xảy đến.

125 Rồi, sau một lát, những người nô lệ này và những người nghèo trong xứ, mà đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, họ đi ra những nơi khác nhau, làm chứng. Họ đã làm chứng cho những người chủ của họ.

126 Và sau một thời gian ngắn, ở đó bắt đầu xuất hiện, ồ, giống như những đại tá quân đội và—và những người khác nhau. Những người nổi tiếng bắt đầu nhìn thấy sự dũng cảm, và các dấu kỳ phép lạ mà những người này đã làm, vì vậy họ đã tin nhận Cơ-đốc giáo.

127 Ồ, rồi, anh em thấy, khi người ấy đã đi theo Cơ-đốc giáo, và đi xuống đó đến một chỗ họ đang nhóm lại, trong một hội trường nhỏ cũ kỹ tối tăm, dơ dáy; và họ vỗ tay, và la hét, và nói tiếng lạ, và có những sứ điệp. Ồ, người ấy có thể không bao giờ đem điều đó đến với dấu thủ của mình—của mình, hay bất kỳ nó là gì, trong thương vụ của mình. “Người ấy sẽ không bao giờ tin Nó, giống như thế.” Chắc chắn không. Vì vậy, họ phải ngụy trang Nó. Vì vậy họ bắt đầu đến với nhau, và bắt đầu suy nghĩ, “Bây giờ chúng ta sẽ hình thành điều gì đó khác một chút.”

128 Và Chúa Jêsus, ngay lập tức, ở thời đại hội thánh đầu tiên, Ngài đã phán bảo họ. Trong chương 2 của Khải huyền ở đây, “Ta

có điều chống lại các người, bởi vì những việc làm này của những kẻ theo đạo Ni-cô-la.”

¹²⁹ *Nikao*, “chinh phục” người thế tục. Nói cách khác, họ muốn làm, thay vì làm cho mọi người là một, họ muốn tạo nên một người thánh nào đó. Họ muốn tạo ra một loại nào đó...Họ muốn nó làm kiểu mẫu trong chủ nghĩa ngoại giáo, từ nơi họ đi ra, và cuối cùng họ đã làm điều đó.

¹³⁰ Bây giờ hãy xem. Trước tiên, “đảng Ni-cô-la.” Đảng *Ni-cô-la* được gọi là, trong Kinh Thánh, “anti-christ,” bởi vì nó đã chống lại Đạo lý nguyên thủy của Đấng Christ và các sứ đồ.

¹³¹ Tôi không muốn nhắc đến tên của người này. Ông ấy là một vĩ nhân. Nhưng tôi đã có mặt tại buổi nhóm của ông ấy, ở đây cách đây một vài năm. Và ông ấy biết tôi có mặt tại đó, vì tôi đã bắt tay ông. Và ông nói, “Ồ, anh biết đấy, chúng ta có những người như vậy ngày nay mà họ gọi là tín đồ Ngũ Tuần.” Và ông nói, “Họ, họ dựa trên Sách Công vụ.” Và ông nói, “Anh thấy đấy, Công vụ chỉ là công việc bắt giài cho Hội thánh.”

¹³² Anh em thử tưởng tượng, một người mà đã nghiên cứu Kinh Thánh, một người lớn tuổi dững cảm, và đã nghiên cứu Kinh Thánh theo cách mà người ấy đã làm, rồi lại có một nhận xét giống như thế không? Nó nghe có vẻ, nó không...Nó—nó thậm chí không có vẻ giống như Đức Thánh Linh.Ồ, nó không có, không ở đâu cả.

¹³³ Bởi vì, bất kỳ người nào với sự hiểu biết thông thường đều biết rằng Công vụ các Sứ đồ không phải là những hành động của những sứ đồ. Đó là những công vụ của Đức Thánh Linh trong các sứ đồ. Anh em há không biết chúng ta đã lấy nó làm kiểu mẫu trong các thời đại hội thánh như thế nào chẳng? Những con Thú đang ngồi đó, canh chừng Hòm giao ước ấy ở đó. Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng, đang đứng đó, chăm xem Điều đó. Và ở trong Đó là những gì đã xảy ra, như những kết quả của sự chép của Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng.

¹³⁴ Đó là những gì cây đó từng sanh ra...nhánh đầu tiên của nó, và đó là những gì đã xảy ra. Và nếu cây đó sanh ra nhánh khác, họ

sẽ viết một quyển sách công vụ khác theo sau nó. Bởi vì, anh em thấy đó, cùng một Sự sống ấy phải có ở trong điều giống như vậy.

¹³⁵ Vì vậy bây giờ, ngày nay, khi chúng ta nhìn qua những giáo hội hệ phái của chúng ta, Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, Hội thánh của Đấng Christ (cái gọi là như vậy), và những người Ngũ Tuần và các thứ, chúng ta tìm thấy điều ấy ở đâu? Anh em không tìm thấy nó.

¹³⁶ Tôi muốn thừa nhận rằng những người Ngũ Tuần là gần nhất với Nó, hiện có, vì họ có mặt trên đây trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê. Họ đã có Lễ thật và đã chối bỏ Nó. Họ trở nên hâm hấp với Nó, và Đức Chúa Trời đã nhả họ ra khỏi miệng Ngài. Điều đó là chính xác theo Kinh Thánh.

¹³⁷ Anh em không thể làm cho những lời Kinh Thánh nói dối. Hiểu không? Chúng sẽ là chân thật, luôn luôn. Đừng cố gắng... Điều duy nhất, đừng cố gắng xếp hàng tư tưởng mình với...hay những lời Kinh Thánh với ý tưởng anh em. Nhưng hãy...chính anh em thực hiện đúng với Kinh Thánh. Đó là, rồi anh em đang chạy với Đức Chúa Trời. Cho dù anh em phải cắt bỏ, hay để qua một bên thế nào, hãy thực hiện đúng với Điều đó. Hiểu không?

¹³⁸ Hãy nhìn những gì Nó đã làm lần đầu Nó giáng xuống.Ồ, nếu Đức Chúa Trời đã hành động như thế lần đầu tiên, Ngài phải hành động giống như thế lần thứ hai. Ngài phải hành động giống như thế mỗi lần, nếu không thì Ngài đã hành động sai lần đầu.

Thấy đó, chúng ta như những người hay chết, chúng ta có thể phạm những lỗi lầm. Đức Chúa Trời không thể.

¹³⁹ Quyết định đầu tiên của Đức Chúa Trời là hoàn hảo. Và cách Ngài chọn để làm các sự việc, không thể có cách nào khác, tốt đẹp hơn. Ngài không thể cải tiến nó, bởi vì khởi đầu, nó đã hoàn hảo rồi. Nếu không, thì Ngài không phải là vô hạn. Và nếu Ngài vô hạn, thì Ngài biết tất cả. Và nếu Ngài biết tất cả, thì Ngài làm được mọi sự. A-men! Ngài phải là thế, để là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Vì vậy anh em—anh em không thể nói, bây giờ, “Ngài đã học biết thêm.” Ngài không học biết thêm, Ngài là—Ngài chính là nguồn của mọi sự khôn ngoan. Hiểu không?

140 Sự khôn ngoan của chúng ta tại đây đến từ Sa-tan. Chúng ta thừa hưởng nó từ Ê-đen, nơi mà chúng ta đã đánh đổi đức tin cho sự khôn ngoan. Ê-va đã làm điều đó.

141 Bây giờ, đầu tiên nó được gọi là anti-christ. Giai đoạn thứ hai, nó được gọi là tiên tri giả, bởi vì linh đó giữa vòng dân sự trở nên nhập thể.

142 Anh em nên nhớ, người cưỡi ngựa trắng bấy giờ không có vương miện khi người bắt đầu, nhưng rồi người sẽ...đã được ban cho một vương miện. Tại sao? Người có linh đảng Ni-cô-la, ngay từ đầu; và rồi người nhập thể thành một con người; và rồi người được đội cho vương miện, và nhận một cái ngai và được đội vương miện. Và rồi người đã hầu việc điều đó trong một thời gian dài, như chúng ta sẽ thấy khi chúng ta...những Ấn mở ra.

143 Và rồi chúng ta tìm thấy, sau thời gian dài đó, Sa-tan bị đuổi ra khỏi Thiên đàng. Và nó đã đi xuống, theo như lời Kinh Thánh, và tự tôn mình lên làm vua. Cứ suy nghĩ, nó tự tôn lên làm vua trong người đó, và trở thành con thú. Và nó có quyền phép, quyền phép tối thượng, như nó đã làm, tất cả những phép lạ và mọi thứ, mà—mà, hay là những sự giết chết và những trận chiến đẫm máu và mọi thứ mà—mà Rô-ma có thể sản sinh. Đúng lắm. Nó đã giết bằng hình phạt Rô-ma, độc ác. Thật sự, ồ, thật chúng ta có thể mở ra trong một số lời Kinh Thánh tại đây!

144 Hãy nhớ, Đức Chúa Jêsus Christ đã chết dưới hình phạt của Rô-ma, hình phạt tàn ác nhất.

145 Bài Sứ điệp mà tôi đã cư mang trong lòng, để rao giảng ở đây tại buổi nhóm kế tiếp này, vào buổi chiều Lễ Thương khó, đáp ứng ba, bốn điều, đấy. “Tại đó họ đóng đinh Ngài.” “*Tại đó,*” nơi tin kính nhất, thiêng liêng nhất trên thế giới là Giê-ru-sa-lem. “*Họ,*” những người (được cho là) thánh nhất trên thế giới, những người Do-thái. “*Tại đó họ đóng đinh,*” hình phạt tàn ác nhất mà Rô-ma có thể nghĩ ra. “*Đóng đinh Ngài.*” Cái gì? Con Người vĩ đại nhất mà đã từng sống. “*Tại đó họ đã đóng đinh Ngài.*” Ồ, chao ôi!

146 Xin Đức Chúa Trời giúp tôi vung Nó vào trong nhóm thương gia ấy, cho đến khi họ thấy họ đang đứng ở đâu. Được rồi. Bây giờ, không phải là khác biệt, không phải là đáng tởm; nhưng để

làm rúng động Điều đó, cho đến khi các anh em họ có thể nhìn thấy những ông to bà lớn và những cha thánh của họ, và các thứ họ đang viết trong tạp chí Thương Gia này, là vô nghĩa. Những người Cơ-đốc không được phép gọi bất kỳ người nào là “Cha.” Họ khởi đầu điều đó. Tôi đã cố gắng giúp họ trong mọi sự tôi có thể. Anh em hiểu bây giờ chỗ mà cuộn băng ghi âm này nói. Vì vậy, tôi xong rồi. Tôi tin chắc sẽ không có bất cứ điều gì khác để làm với nó. Được rồi. Trước hết, hãy nhớ Đấng Christ.

¹⁴⁷ Đầu tiên, như đảng Ni...Ni-cô-la, và thời đại Ni-cô-la đã yêu cầu điều gì? Nó yêu cầu tránh xa nhóm người mà la lớn và vỗ tay, và trông giống như đáng hổ thẹn; giống như họ đã làm vào lễ Ngũ tuần, hành động giống như những kẻ say rượu, lảo đảo trong Thánh Linh, và các thứ. Họ không muốn thứ đó chút nào. Họ nói những người ấy bị say rượu. Và khi những người nổi tiếng...Hãy lắng nghe! Đừng bỏ qua điều này. Nó có thể nghe như điên khùng đối với bạn, nhưng đó là Lẽ thật. Khi những—những người quyền cao chức trọng bắt đầu đi vào, họ đã không thể quỳ mọp xuống trước điều đó.

¹⁴⁸ Điều mà làm cho Đức Chúa Trời to lớn, là vì Ngài đủ lớn để cúi xuống. Đó là những gì làm cho Ngài to lớn. Không có gì to lớn hơn. Và Ngài đã cúi xuống mức thấp nhất mà bất cứ ai có thể cúi khom xuống, bất cứ người nào có thể cúi xuống. Ngài là Vua của Thiên đàng, và Ngài đã đến với—với thành phố hèn hạ nhất trên đất, Giê-ri-cô. Và Ngài cúi xuống thật thấp cho đến nỗi thậm chí người lùn nhất trong thành phố phải nhìn xuống Ngài, để thấy Ngài. Đúng thế không? Xa-chê. Đúng thế. Ngài đã được gọi cái tên xấu xa nhất mà bất kỳ người nào có thể được gọi, “một thầy phù thủy, một quỷ, Bê-ên-xê-bun.” Đó là những gì thế gian nghĩ về Ngài. Đã chết cái chết tàn ác nhất. Đã không có một chỗ để gối đầu Ngài. Bị đá ra ngoài, bởi mọi tổ chức.

¹⁴⁹ Nhưng khi Đức Chúa Trời đã tôn Ngài lên, rất cao cho đến nỗi Ngài phải nhìn xuống để thấy Thiên đàng. Thấy cách, Đức Chúa Trời, trong sự khiêm nhường. Thấy không? Và Ngài đã ban cho Ngài một Danh rất vĩ đại đến nỗi cả gia đình trên Trời, và mọi gia đình trên—trên đất được đặt tên theo Ngài. Tất cả gia đình trên đất được đặt tên “Jêsus.” Tất cả những gia đình trên Trời

được đặt tên “Jêsus.” Và một Danh như vậy, đến nỗi, mọi đầu gối sẽ quỳ xuống, và mọi lưỡi sẽ xưng nhận, với Ngài là Chúa; hoặc tại đây hay trong địa ngục. Địa ngục sẽ cúi đầu trước nó. Mọi thứ khác sẽ cúi đầu trước nó. Hiểu không? Nhưng trước hết phải là sự khiêm nhường, rồi nó mới trở thành vĩ đại. Hiểu không? Hãy để Đức Chúa Trời tôn cao. “Người nào hạ mình xuống, Đức Chúa Trời sẽ tôn lên.” Hiểu không?

¹⁵⁰ Bây giờ, chúng ta để ý linh *nikao* này muốn có sự khôn ngoan, thông minh hơn. Nó phải lý luận ra điều đó, giống như ngày trước trong vườn Ê-đen, lý lẽ chống lại Lời của Đức Chúa Trời, bằng sự khôn ngoan, và hội thánh đã sa ngã vì nó. Đó là gì?

¹⁵¹ Bây giờ, chúng ta hãy nói, đơn cử giáo hội này ở đây, và lấy ví dụ một nhóm người giống như chúng ta, nếu anh em không được đầy dẫy Thánh Linh thật. Và chúng ta hãy lấy, nói...Bây giờ, không có gì chống lại viên thị trưởng của thành phố chúng ta. Tôi không nghĩ tôi biết ông, Ông Bottorff. Ông ấy vẫn còn làm thị trưởng không? Ông...Tôi không...Hiểu không? Tôi không...Ông Bottorff là một bạn tốt của tôi, đấy. Nhưng, này, thị trưởng thành phố, và tất cả lực lượng cảnh sát, và—và mọi thống chế, và tất cả họ—họ đến đây. Việc trước tiên anh em biết, nếu họ có một điều nhỏ trong đầu của họ, và bắt đầu nói chuyện với ban trị sự và dân sự quanh đây, và nói, “Bây giờ các ông biết gì không? Điều này nên khác đi.” Nếu anh em không được đầy dẫy Thánh Linh, và có một người đầy dẫy Thánh Linh thật đằng sau bục giảng, việc trước tiên anh em biết, là phục vụ cho họ. Có lẽ không phải thế hệ này; có lẽ thế hệ tiếp theo.

¹⁵² Và đó là cách nó đã khởi đầu. Hiểu không? Tại sao? Họ đang nói, “Hãy nhìn đây. Nó hợp lý.” Anh em, anh em sẽ lắng nghe.

¹⁵³ Ví dụ một người đi vào đây, mà có thể nói, “Nhà thờ này bé nhỏ quá. Chúng ta hãy xây một nhà thờ lớn. Tôi sẽ xây cho anh em một nhà thờ ở đây, nó thì...nó sẽ đáng giá thật nhiều tiền, nửa triệu đô-la. Nó sẽ được đặt vào đó. Tôi sẽ đưa việc đó trên đài phát thanh.” Khi họ làm thế, thì họ có một mục đích cá nhân phải đạt được; chín lần trong số mười, anh em biết, một loại người ở đó. Điều đầu tiên anh em biết, thế thì, nếu người đó thực hiện, người đó điều hành các công việc cho phù hợp với chính mình. “Anh

em không thể nói điều gì, vì Anh John Doe ngồi ở phía sau đó, anh ấy là người tài trợ của hội thánh này.” Hiểu không? Và rồi anh em nhận vào một Ricky trẻ ra từ thần học viện nào đó, mà biết về Đức Chúa Trời cũng chỉ như một người Hottentot biết về đêm Ai-cập, và anh ta sẽ đi đến đó và sẽ o bế người đó, vì ông ta mua cho anh ta xe hơi mới luôn, để cho anh ta đi dạo, và mua cho anh ta cái *này*, cái *nọ*, và cái *kia*.

¹⁵⁴ Vậy thì, đó là cách chính xác nó đã bắt đầu. Đúng. Để ý, sự khôn ngoan và thông minh! Họ nói, “Nào nhìn đây, điều đó không phải chỉ nhạy cảm à? Bây giờ, việc...những người nữ của chúng ta—của chúng ta, quan trọng gì cách họ để tóc của họ đâu?” Nhưng Kinh Thánh nói nó có ý nghĩa quan trọng đấy. Cứ lấy một việc đó, bên cạnh hàng trăm việc khác. Hiểu không? Nó quan trọng. Đức Chúa Trời phán nó có sự quan trọng, vậy đó là sự khác biệt.

¹⁵⁵ Nhưng, anh em thấy, nếu như họ lấy điều đó khởi đầu, và ban trị sự, và các chấp sự và mọi thứ, việc đầu tiên anh em biết, vị mục sư hoặc là nhận lời hay bỏ ra ngoài. Chỉ thế thôi. Xem đó, chính là dân sự đã bỏ phiếu cho nó. Được rồi.

¹⁵⁶ Bây giờ để ý, linh đó bắt đầu hoạt động, và giáo hội mà là thế, mà, trở nên có rất nhiều người quyền cao chức trọng trong đó, quá nhiều những điều to lớn, và quá nhiều tiền đã bắt đầu, cho đến nỗi sau một thời gian ngắn họ đã nghe theo nó và sa ngã vì nó, sự độc ác của ma quỷ.

¹⁵⁷ Và đó chính là điều mà Ê-va đã làm trong vườn Ê-đen. Hiện giờ, anh em nghe điều đó. Đúng thế. Hãy nhìn, người nữ xác thịt, cô dâu của A-đam, trước khi ông đến với nàng như vợ mình, nàng đã sa ngã vì kế hoạch của Sa-tan chống lại Lời của Đức Chúa Trời, bởi lý luận Nó. Trước khi A-đam sống với Ê-va như vợ mình, Sa-tan đã đánh bại ông ở đó. Đúng thế. Anh em đã nghe bài giảng *Cây Nàng Dâu*, tôi đã giảng. Bài đó nói về điều ấy, đấy. Được rồi. Bây giờ để ý, tại đó, Ê-va sa ngã vì lý luận. Bấy giờ nó, Sa-tan, đã cố để lý luận Nó.

Nàng nói, “Nhưng Chúa đã phán...”

158 Hần nói, “Ồ, người biết, nhưng chắc chắn Chúa sẽ không phạt đâu. Hiểu không? Người, người sẽ được khôn ngoan. Người muốn biết điều gì đó. Sao, người chẳng khác gì một đứa bé câm. Hiểu không? Người nên biết điều đó.” Ước gì đó không phải là Sa-tan!Ồ, chao ôi!

159 Nếu như đó không phải là một số trong những người này, hiện đại, đây, “Ồ, họ chỉ là một đám thánh quá máu. Đừng để ý tới họ, anh em thấy đó. Đừng đi...Hiểu không?”

160 Vậy thì, nàng dâu xác thịt, đầu tiên của nhân loại, trước lúc chồng nàng đến với nàng, nàng đã sa ngã khỏi ân điển, bởi lắng nghe lời nói dối của Sa-tan, sau khi Đức Chúa Trời đã củng cố nàng ở phía sau Lời Ngài. Nếu nàng ở lại sau Lời, ắt nàng đã không bao giờ sa ngã. Vậy thì đó là người xác thịt, để ý, người nữ xác thịt.

161 Và lời rửa sả là gì, lời rửa sả thực sự đến từ phía sau Lời Đức Chúa Trời không?

162 Bây giờ hãy nhớ, nàng đã tin khoảng chín mươi tám phần trăm của Nó. Nhưng anh em thật sự phải để một Điều hành động. Hiểu không? Nàng tin toàn bộ Nó.Ồ, chắc chắn. Nàng nói điều này, và Sa-tan thừa nhận điều Đó là đúng. Nếu nó có thể thật sự dẫn anh em vào một góc tường, đó là tất cả những gì nó muốn. Hiểu không? Điều duy nhất anh em phải làm là cho viên đạn xoay một chút cách này, và nó sẽ trật khỏi mục tiêu. Hiểu không? Chỉ thế thôi. Vậy thì, nàng đã tin thật nhiều về Nó, nhưng tuy nhiên đã bỏ qua nó.

163 Bây giờ, và những—và những hậu quả, bởi vì nàng đã lia bỏ Lời, vì một chút nhỏ lý luận.

164Ồ, bây giờ nói, “Còn những người nữ thì sao?” Hay là, “Tại sao anh muốn nói về điều gì đó như thế?” Nhưng bất cứ điều gì trong những điều nhỏ bé đó. “Có gì khác biệt, xem nó có phải bằng chứng ban đầu hay không?” Nó là điều gì đó ở trong đó! Anh em phải...

165 Nó phải được làm cho rõ ra. Chúng ta đã lạm dụng Nó, hầu như, qua bảy thời đại hội thánh. Nhưng giờ đã đến khi Đức Chúa Trời phán Nó. Và Ngài không chỉ phán Nó, nhưng Ngài tỏ cho

thấy Nó, và chứng thực Nó, và chứng minh Nó. Đúng thế. Nếu Ngài không làm điều đó, thì không phải là Đức Chúa Trời, chỉ thế thôi. Đức Chúa Trời đứng sau Lời Ngài.

¹⁶⁶ Để ý bây giờ. Vậy thì, người nữ xác thịt đã gây ra cái chết xác thịt, bởi vì nàng lắng nghe lý lẽ, để tự làm cho mình khôn ngoan, tự làm cho mình khôn ngoan thay vì ở lại sống theo Lời và làm những gì Đức Chúa Trời bảo nàng làm. Nàng muốn có sự khôn ngoan, và thông thái. Và nàng đã lắng nghe lý luận, và—và nàng đánh mất cả nhân loại. Hiểu không?

¹⁶⁷ Bây giờ, lần này, người nữ thuộc linh, Nàng Dâu của Đấng Christ đã bắt đầu vào Ngày lễ Ngũ tuần, với Hội thánh sứ đồ ban đầu, đã mất điều giống như vậy tại Giáo hội nghị Nicaea. Lee, anh biết điều đó là đúng. Và tại—tại Giáo hội nghị Nicaea, khi nàng đã đánh đổi những quyền con trưởng thuộc linh của mình, để lấy những giáo hội lớn của Constantine và các thứ mà người dâng tặng chúng ở đó, và nàng đã bán đứng những quyền thừa kế Kinh Thánh của mình cho một đám giáo điều Rô-ma. Bây giờ, điều ấy nghe gay gắt với Công giáo. Nhưng Tin Lành đã làm giống vậy, và đại diện, trong Kinh Thánh ở đây, như con gái “của gái điếm, của dâm phụ.” Điều đó hoàn toàn chính xác, mỗi một người trong số họ! Không có những lời bào chữa nào.

¹⁶⁸ Nhưng ra từ đó luôn luôn có một dân nhỏ còn sót lại ít ỏi, ngay theo đó, mà hình thành Nàng Dâu.

¹⁶⁹ Để ý, nàng đã đánh mất quyền con trưởng của mình, đấy, trước khi chồng nàng đến với nàng. Hiểu không? Trước lễ cưới, nàng đã mất trinh rồi.

¹⁷⁰ Và bây giờ anh em nhớ ở đằng kia, nàng nói, “Ta ngồi như một nữ hoàng. Ta không cần chi hết,” trong thời đại Lao-đi-xê ấy ở đó. “Ta giàu và gia tăng hàng hoá, và vân vân. Và, ồ, cả thế gian ngược nhìn ta. Ta là giáo hội thánh khiết, vĩ đại, và vân vân. Chúng ta theo đường lối này,” cả thời đại.

¹⁷¹ Và Ngài phán, “Các người không biết rằng các người bị trần truồng, mù lòa, khốn khổ, bất hạnh, nghèo ngặt, mà không biết.” Đó là tình trạng ấy. Vậy thì, nếu Đức Thánh Linh đã phán tình

trạng theo cách đó trong những ngày sau rốt, thì nó là cách đó! Không có cách nào khác chung quanh nó. Chỉ có cách đó.

¹⁷² Bây giờ hãy xem. Bây giờ, khi nàng bán những quyền thừa kế của nàng ở đó, quyền trình tiết của nàng, của Lôi, nàng đã làm gì? Khi Ê-va đã làm điều đó, nàng đánh mất sự sáng tạo; toàn bộ sự sáng tạo sa ngã dưới nàng.

¹⁷³ Bây giờ để ý, và khi giáo hội làm điều đó, họ chấp nhận những tín lý thay vì Thánh Linh và Lôi, nó rửa sả cả hệ thống. Mỗi hệ thống hệ phái đã từng có, hay sẽ có, đã bị nguyên rửa với điều đó, và sa ngã, vì không có con đường nào khác.

¹⁷⁴ Khi anh em tụ họp một nhóm người lại với nhau, để hình thành điều gì, người nghĩ theo cách *này*, người nghĩ theo cách *kia*, và người thì nghĩ theo cách *này*. Và họ trộn các thứ lại với nhau và làm cho nó hoạt động, và, khi nó xuất hiện, đó là những gì anh em có.

¹⁷⁵ Đó chính xác là những gì họ đã làm tại Hội đồng Nicene. Đó là chính xác là những gì họ làm ở Giám Lý, Trưởng Lão, và Hội thánh Đấng Christ, và những người còn lại trong họ. Và không một ai, cho dầu Đức Chúa Trời có khả thi cho người đó điều gì, anh em phải giảng dạy nó theo sự ủy nhiệm của họ, tín điều—tín điều của họ nói, nếu không thì họ sẽ đá anh em ra. Vậy thì, đừng nói với tôi. Tôi đã có mặt tại đó, đấy, và tôi biết điều đó.

¹⁷⁶ Và đó là hoàn toàn chính xác những gì đã xảy ra, vì thế toàn bộ đều bị rửa sả. Không lạ gì thiên sứ nói, “Hãy ra khỏi nó, hỡi dân Ta, đừng dự phần vào những tai họa của nó.” Bởi vì, nó sẽ bị...Nó bị rửa sả, và nó phải chịu sự rửa sả của cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời trên nó, bởi vì nó đã bán trình tiết và các quyền của mình. Hiểu không? Nhưng...Ồ, chao ôi!

¹⁷⁷ Nhưng, hãy nhớ. Nhìn thấy tất cả tình trạng đó, nhưng tuy nhiên Đức Chúa Trời đã hứa, trong Giô-ên 2:25, nếu anh em muốn ghi điều đó, “Trong những ngày sau rốt...”

¹⁷⁸ Khi Ngài phán, “Những gì sâu keo để lại, sâu bướm ăn; những gì sâu bướm để lại, châu—châu chấu ăn; những gì châu chấu đã ăn...” Cứ tiếp tục như thế, bọ hung tiếp sau bọ hung, đã đến và ăn trên Hội thánh đó cho đến khi cuối cùng Nó chẳng còn gì ngoài

gốc rễ. Hãy xem! Những gì Rô-ma để lại, những người Lutheran ăn; những gì người Lutheran để lại, những người Giám Lý ăn; và những gì Giám Lý để lại, những người Ngũ Tuần ăn; đây, cho đến khi nó ăn tới gốc rễ.

179 Và anh em biết điều gì không? Anh em lấy những con sâu kia trong đó, châu chấu và sâu bướm, và vân vân, và anh em sẵn đuổi chúng qua sách—sách vở, và tìm thấy. Nó chính là cùng một loại sâu trong những giai đoạn thật khác nhau.

180 Hãy giữ lấy quan điểm của anh em. Những Ấn này cũng vậy! Nó là những con sâu giống như vậy. Anh em sẽ nhìn thấy điều đó khi chúng ta đem nó ra, vậy bây giờ tôi sẽ nói cho anh em biết. Nó là sâu như nhau, mọi lúc. Bốn trong những loại sâu này; bốn tại đây. Và chúng đây, chúng là thứ giống nhau. Nó cùng một linh. Những gì con này để lại, con khác ăn; và những gì con này để lại, con kia ăn; giống như thế, cho đến lúc chúng chỉ còn một gốc rễ.

181 Nhưng Giô-ên nói, “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán, tất cả những năm mà sâu bướm đã ăn.”

182 Đó là gì? Bằng cách nào Ngài sẽ làm điều đó; nếu nó bắt đầu, anti-christ, bằng cách chống lại sự dạy dỗ của Đấng Christ, mà tin nhận giáo điều thay vì Lời? Và qua những năm các nhà cải chánh đã lao vào nó, như Kinh Thánh đã nói.

183 “Nhưng trong ngày sau rốt, lúc tiếng...” Khải huyền 10:1-7, Ngài phán, “Những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ nên trọn trong những ngày sau rốt, lúc vị thiên sứ thứ bảy cho nghe tiếng mình.” Ma-la-chi 4, nói rằng Ngài sẽ “Sai Ê-li đến trước ngày tai họa đó đến trên đất, khi Ngài đốt nó giống một lò lửa hực. Và Ngài sẽ khôi phục, và mang con—con cái trở lại cùng Đức tin của cha,” Đức tin Ngũ tuần, sứ đồ, nguyên thủy đã được hứa khôi phục. Vậy thì, điều đó cũng rõ ràng như Kinh Thánh có thể nói. Bây giờ nó được hứa. Và nếu chúng ta ở trong những ngày sau rốt, điều gì đó phải xảy ra. Hiểu không? Và nó đang xảy ra, và chúng ta đang nhìn thấy nó.

184 Để ý bộ ba của Sa-tan. Cùng một người xuất hiện; thật sự nhập thể, từ người này tới người khác. Đó là cách chúng những con rệp đã làm, chúng những con sâu, con này đến con khác,

chính xác. Ni-cô-lai, “anti-christ thuộc linh.” Giáo hoàng, “tiên tri giả.” “Con thú,” chính ma quỷ, hóa thân thành người. Nó không thể làm điều đó...

185 Bây giờ, anh em cứ nhớ điều đó trong trí mình bây giờ, khi anh em theo dõi điều này. Anh em sẽ thấy những người cười ngửa này đi thẳng ngay đến chỗ đó. Thấy đó, tôi đang đặt cho anh em một bức tranh tại đây. Nếu tôi để bức tranh trên bảng đen, anh em có thể hiểu tốt hơn. Đây, tôi đang nhìn xem.

186 Trước tiên, bây giờ. Anh em nhớ điều này. Điều đầu tiên kể đó là, nó là một “linh anti-christ.” Giảng đã nói vậy. “Hỡi các con cái bé mọn, linh của anti-christ đã hành động trong con cái bội nghịch rồi.” Đây, điều đó đã bắt đầu khởi sự. Và rồi nó trở thành một loại “ý kiến,” trong thời đại hội thánh kế tiếp. Và thời đại hội thánh tiếp theo, nó là “một giáo lý.” Và thời đại hội thánh tiếp theo, nó được “đội vương miện.” Vậy thì điều đó chẳng thật rõ ràng như anh em có thể đọc bất kỳ chỗ nào chẳng? Thấy không? Thấy đó, nó đến đây.

187 Bây giờ, đầu tiên, nó được gọi (là gì?) “linh anti-christ,” bởi vì nó chống lại Lời. Đó là những gì nó đã bắt đầu. Điều đó chính xác những gì tạo nên toàn bộ sự việc, là quay khỏi Lời Đức Chúa Trời. Không phải bởi vì Ê-va có thể đã đánh Ca-in một phát ngày nọ. Hiểu không? Đó không phải là những gì đã gây ra. Điều đầu tiên mà đã gây ra toàn bộ sự việc, là nàng đã quay khỏi Lời. Nàng đã quay khỏi Lời. Và điều đầu tiên, bắt đầu sự làm điếm đĩ trong hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, Nàng Dâu của Đấng Christ, nàng đã quay khỏi Lời và chấp nhận giáo điều Rô-ma thay vì Lời Đức Chúa Trời. Điều gì đã xảy đến với mọi tổ chức? Nó cũng làm chính điều giống như vậy.

188 Bây giờ, nhưng đã hứa rằng trong ngày sau rốt Ngài sẽ mở ra một con đường để khôi phục lại. Lời của Chúa sẽ rơi xuống trên đất, như Ngài đã làm vào lúc ban đầu, và, ồ, và sẽ khôi phục lại (cái gì?) những gì đã khởi đầu nó. “Chống lại Lời.” Và người này được cho là làm gì khi người ấy đến, được xúc dầu với Thánh Linh của Đức Chúa Trời chẳng? Người chỉ “mang Đức tin của con cái trở lại cùng cha.” Đó là cách mà Ngài khôi phục. Và anh em

nhận được Lời giống như vậy này, trong cùng một chỗ mà Nó là *Đây*, Nó cũng sẽ làm điều giống như vậy.

189 Chúa Jêsus phán, “Nếu kẻ nào thuộc về Ta! Và kẻ nào mà tin Ta, các công việc Ta làm người cũng sẽ làm.” Và khi người ta yêu cầu Ngài làm những điều nào đó, Ngài phán “Ta chỉ làm những gì mà Cha tỏ cho Ta thấy. Ta không làm điều gì cho đến khi Ta thấy nó, trước tiên. Những gì Ta thấy Cha làm, thì Ta cũng làm. Như Cha làm, và rồi Ta cũng làm sau đó.” Hiểu không? Anh em há không thấy điều đó sao? Ồ, nó thật giống như đang đọc một tờ báo. Hiểu không?

Bây giờ, nào, trước tiên, rồi, nó trở thành một “anti-christ.”

190 Bây giờ, nó không thể là anti-christ chỉ ở trong tâm linh. Thế thì, nó trở nên một anti-christ, và linh đó lấy một người đã dạy những điều giống như vậy mà linh anti-christ đó đang làm, và rồi nó trở thành một “tiên tri giả,” đối với linh anti-christ. Vậy thì còn về một người trong một tổ chức thì thế nào? Tùy ý anh em muốn làm gì thì làm. Tôi không biết anh nghĩ gì về điều đó. Được rồi.

191 Bây giờ, cuối cùng, nó trở thành “một con thú.” Nào hãy chờ đợi, và chúng ta sẽ đi vào điều đó sau một lát, đấy. Được rồi.

192 Bây giờ, khi bộ ba của Sa-tan sắp đặt như thế; Sa-tan, mọi lúc. Sa-tan, là “linh anti-christ.” Linh anti-christ, nhập vào, “tiên tri giả.” Rồi, trở thành “con thú.” Hiểu không? Khi mà...Không phải ma quỷ, mà đã ở trong anti-christ ấy; nhưng khi chính Sa-tan bị đá ra khỏi, nó đi xuống và chiếm lĩnh nơi mà ma quỷ có mặt. Ma quỷ, thế rồi, rồi ma quỷ nhập vào trong một người. Nó chỉ đang lặp lại chính nó.

193 Đó là những gì mà Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã từng có. Và hắn đã làm gì? Có phải hắn là một trong những kẻ chống lại Đấng Christ không? Ồ, hắn là một thủ quỹ, đã bước đi với Ngài. Chắc chắn. Bước đi ngay với họ. Đi ra đó và đuổi ma quỷ, và làm hoàn toàn chính xác những gì họ đã làm.

194 Và Đấng Christ là Đức Chúa Trời nhập thể; Đức Chúa Trời, nhập thể trong xác thịt, Em-ma-nu-ên. Và Giu-đa là đứa con của

sự hư mất. Và Chúa Jêsus là Con Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời nhập thể thành người; ma quỷ nhập thể.

195 Một số người chỉ nhìn thấy ba cây thập tự vào lúc đó. Có bốn cây như vậy. Có ba cây ở trên đồi Gô-gô-tha, mà chúng ta thấy. Đó là Chúa Jêsus ở giữa, một tên trộm ở bên trái Ngài, và một tên trộm ở bên phải Ngài.

196 Và hãy xem. Một tên trộm nói với tên kia, hay nói với Chúa Jêsus, “Nếu...” Bây giờ, anh em biết Ngài là Lời. Nhưng, “Nếu người là Lời, người không tự cứu mình được sao? Người không làm được điều gì về việc đó sao?”

197 Ngày nay cũng giống như vậy. Anh em chẳng đã nghe những tên quỷ xưa này đến, nói, “Nếu người tin vào sự chữa lành Thiêng liêng, *đây* là đôi mắt của người nào đó, người há không mở được mắt cho họ sao?” “Hãy quở cho ta bị mù đi! Hãy quở cho ta bị mù đi!” Cũng cùng tên quỷ đó. Hiểu không? “Hãy xuống khỏi cây thập tự đi, thì chúng ta sẽ tin người.” “Nếu người là Con Đức Chúa Trời, hãy biến những hòn đá này thành bánh.” Cùng ma quỷ đó.

198 Anh em cứ bỏ đi, đấy. Không. Đó là cách Chúa Jêsus đã làm. Ngài đã không bao giờ làm trò hề cho bất kỳ kẻ nào trong họ.

199 Bật một miếng giẻ trên tay Ngài...trên đôi mắt quý báu của Ngài, như *thế*. Và chúng lấy cây gậy, và đánh lên đầu Ngài. Nói, “Hãy bảo cho chúng ta biết! Nếu người là một đấng tiên tri, vậy thì hãy nói cho chúng ta biết ai đánh người.” Chúng thay cây gậy này, đến cây gậy khác. “Bây giờ hãy nói cho chúng ta biết ai đã đánh người, và chúng ta sẽ tin người là một đấng tiên tri.” Ngài đã không hề mở miệng Ngài. Ngài chỉ ngồi tại đó. Hiểu không? Ngài không làm trò hề. Ngài chỉ làm như Cha nói, anh em thấy. Hiểu không? Hãy để chúng muốn làm gì thì làm. Thì giờ của chúng đang đến. Đừng lo lắng. Vâng, thưa Quý vị. Bây giờ, họ đã rờ đến áo của Ngài, họ không cảm thấy quyền phép nào.

200 Nhưng một phụ nữ tầm thường nghèo nàn, có nhu cầu, đã thật sự rờ đến áo Ngài. Ngài quay lại và phán, “Ai đã rờ đến Ta?” Ừ-m. Là gì? Một sự đụng chạm khác hẳn. Nó tùy thuộc vào anh

chị em rờ vào Ngài như thế nào, anh chị em thấy, đấy, những gì anh chị em tin. Bây giờ, anh chị em thấy không?

201 Bây giờ, như Sa-tan sẽ hóa... đã tự hóa thân, từ anti-christ thành một tiên tri giả bấy giờ. Và vào thời của người Do-thái, là “anti-christ,” ở giữa hội thánh đầu tiên. Trong những thời kỳ đen tối, nó trở thành “tiên tri giả,” đối với thế gian. Thấy không nó ở đó với “cái chén tội lỗi của nó”? Bây giờ, đó là đối với thời đại hội thánh hiện giờ.

202 Nhưng trong thời đại sau khi Hội thánh đi về Nhà, nó trở thành con thú, nó trở thành ma quỷ nhập thể, chính là con rồng đỏ. Ô, chao ôi! Anh em không thể hiểu tôi có ý nói gì sao? Nó nhập vào dân của nó lúc ấy. Nó trói buộc dân của nó bởi quyền lực của nó. Tiên tri giả đã nói tiên tri ngay trong nó. “Cho họ đến với những ảo giác mạnh mẽ, tin vào lời dối trá và bị định tội bởi điều đó.” “Chối bỏ Lời; với bề ngoài tin kính.”

203 Đức Chúa Trời làm việc, nơi của Ngài, ở trong bộ ba. Sự xưng công bình; sự nên thánh; và nhập thể chính Ngài trong dân sự Ngài, với phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

204 Việc giống như vậy, ma quỷ chỉ là một loại, bắt chước Đấng Christ. Ô, Sa-tan tự nhập thể...Bây giờ hãy xem. Sa-tan...

205 Khi Chúa Jêsus nhập thể chính Ngài trong dân sự của Ngài, chính Sự sống mà đã từng có trong Đấng Christ thì ở trong người này.

206 Chuyện gì xảy ra nếu anh em lấy đi sự sống ra khỏi cây nho và đặt nó vào trong cây bí? Nó sẽ không còn sanh ra bí nữa; nó sẽ sanh ra nho. Chuyện gì xảy ra nếu anh em lấy sự sống ra khỏi một cây đào và đặt nó vào trong một cây lê? Nó có thể sanh ra những trái lê được không? Không. Sanh ra những quả đào. Sự sống nói cho biết nó là gì. Hiểu không?

207 Khi anh em nói, nghe dân sự nói họ có Đức Thánh Linh, mà chối bỏ Lời này, thì điều gì đó sai trật. Đức Thánh Linh đã viết Lời đó.

208 Và Chúa Jêsus đã phán điều này, “Nếu một người có Thánh Linh của Ta ở trong người, người sẽ làm công việc của Ta.” Anh em muốn đọc câu đó không? Anh em muốn ghi câu đó không? Đó

là Giảng 14:12. Vâng. Được rồi. “Kẻ nào tin Ta, những công việc Ta làm người cũng sẽ làm. Thậm chí người còn làm hơn thế này nữa, vì Ta đi về cùng Cha.” Hiểu không? Rồi Ngài thánh hóa và thanh tẩy người đó, để người có thể đứng trước Đức Chúa Trời. Giọt mực ấy rơi xuống ở đó, và đem người ngang qua vực sâu. Hiểu không?

²⁰⁹ Bây giờ hãy xem. Sa-tan, khi hắn tự nhập vào trong các thần dân của nó, họ làm công việc mà nó đã làm. Anh em há không thấy sao? Nó đã làm gì? Đi ngay vào người nữ ngậy thơ đó, để lừa dối nàng. Và điều đó chính xác những gì một số trong những con quỷ này làm, đến ngay vào một chỗ và nói... Một mục sư trẻ tuổi bắt đầu, đi ra nơi nào đó; đi vào và nói, “Ồ, ước gì quý vị gia nhập với chúng tôi!” Hừ! Hừ! Cùng một công việc ma quỷ. Vậy thì, đó là Sự thật! Và khi Sa-tan bắt đầu nhập vào giáo hội của nó, là một quỷ, thì chúng là những kẻ mà làm sự ám sát và giết người, và đại loại như vậy. Bởi vì, Sa-tan là kẻ giết người, ngay từ đầu; một kẻ nói dối và một...Hiểu không? Được rồi.

²¹⁰ Sa-tan làm gì khi nó thực hiện, khi nào nó trở nên nhập thể giữa vòng dân sự? Phận sự của nó là kẻ quỷ quyệt. Nó là kẻ quỷ quyệt. Anh em tra xem Kinh Thánh, và anh em hãy chỉ cho tôi thấy ở đâu Đức Chúa Trời đã từng giải quyết với những người trí thức. Hãy tìm điều đó, và xem thử chẳng phải những người trí thức luôn luôn bị quỷ ám không. Đó là một từ nặng nề, nhưng có thật. Tôi thách thức anh em lấy dòng—dòng dõi, từ A-bên đến Ca-in; và, mười bốn thế hệ, nối tiếp đến hết, và xem thử những người nào là ở phía thông minh, và những người nào là những người khiêm nhường. Ừ-m.

²¹¹ Tại sao Chúa Jêsus đã không chọn những người như thế? Ngài đã lấy những người đánh cá và những người mà thậm chí đã không thể ký được tên của chính họ, để đặt họ làm đầu của Hội thánh Ngài. Đúng vậy. Sự khôn ngoan là—là chẳng cái gì cả; nó—nó chống lại Đấng Christ. Sự khôn ngoan thế gian chống lại Đấng Christ, luôn luôn. Chúa Jêsus không bao giờ bảo chúng ta đi xây các thần học viện; Ngài đã không hề làm điều đó; có các trường học Kinh Thánh. Ngài phán, “Hãy giảng Lời! Giảng Phúc âm!” Và rồi nếu Ngài phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo

những người mà tin,” đấy, anh em sẽ phải có...Nói cách khác, Ngài phán, “Hãy đi bày tỏ Quyền phép của Đức Chúa Trời, cho muôn dân.”

212 Bây giờ hãy xem. Bốn phận của Sa-tan là xuyên tạc Lời Đức Chúa Trời, với những lý lẽ khôn ngoan. Ô, chao ôi! Ôi! Rồi nó đánh dấu các thần dân của nó, bằng sự chối bỏ Lời nguyên thủy. Bây giờ hãy để điều đó...

213 Anh em sẽ—anh em sẽ—anh em sẽ cố chịu đựng một chút nữa với tôi, và hiểu được điều này chứ? Điều này, tôi không muốn anh em bỏ lỡ điều này. Xin để tôi tỏ cho anh em hình bóng, để anh em có thể nhìn thấy tất cả trong hình bóng và trong Lời, và mọi thứ. Anh em—anh em không thể...Anh em không nên bị nhầm lẫn.

214 Trong Cựu Ước, khi một người đã được bán làm nô lệ. Cứ năm mươi năm, thì có một năm hân hỉ. Bốn mươi chín năm, và rồi đến năm hân hỉ. Và khi người nô lệ nghe điều này, và người đó muốn ra đi tự do, không có—không có điều gì có thể cản trở anh ta được tự do. Anh ta có thể ném chiếc cuốc xuống, và nói, “giã từ,” đi về nhà. Tiếng kèn đã vang lên. Đúng vậy.

215 Nhưng nếu người ấy không muốn đi, và anh ta lấy làm mãn nguyện với người chủ nô lệ của mình, thế thì anh được đem vào trong đền—đền—đền thờ, và họ sẽ lấy một cái dùi...Anh em biết cái dùi là gì rồi. Và họ dùi lỗ tai của anh ta, và làm một lỗ trong tai của anh ta. Và đó là một dấu hiệu, rằng anh ta không bao giờ có thể trở về. Đúng thế không? Anh ta phải hầu việc người chủ này trong mọi lúc. Tôi không quan tâm bao nhiêu lần năm hân hỉ vang lên nữa, bất kỳ điều gì xảy ra. Anh ta đã hoàn toàn bán—bán đứng các quyền thừa kế của mình, quyền được tự do.

216 Và khi một người bác bỏ Lẽ thật Phúc âm, Sa-tan đánh dấu người đó (ở đâu?) ở tai của người ấy. Nó làm điếc tai người ấy cho đến nỗi người ấy không thể nghe được Lẽ thật nữa, và người ấy xong đời rồi. Người ấy ở lại với nhóm mà người ấy ở với, nếu người ấy không muốn nghe Lẽ thật. Không.

217 “Các người sẽ biết Lẽ thật, và Lẽ thật sẽ buông tha các người.” Đấy, Lẽ thật làm cho tự do.

218 Đức Chúa Trời đánh dấu người của Ngài khi họ đến. Đức Chúa Trời đánh dấu người của Ngài bằng sự chứng thực Lời được hứa của Ngài thông qua họ. Điều đó chính xác, Thánh Giăng 14:12. Và một điều khác nữa, nếu anh em muốn ghi xuống, Mác 16. Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những kẻ tin.”

219 Bây giờ chúng ta hãy đơn cử điều đó, một phút. Có phải Ngài đang đùa không? [Hội chúng đáp, “Không.”—Bt.] Ngài chỉ có ý nói...Ngài thật sự muốn nói các sứ đồ, như vài người bảo chúng ta không? [“Không.”]

220 Hãy xem. Đọc bối cảnh của nó. “Các người hãy đi...” Đâu? [Hội chúng nói, “Khắp thế gian.”—Bt.] “Khắp thế gian.” “Giăng... Tin lành này cho...” Gì? [“Mọi người.”] “Mọi người.” Nó thậm chí đã chưa đi được một phần ba con đường cho đến bây giờ. “Những dấu hiệu này sẽ đi theo khắp thế gian, tới mọi người, bất kỳ nơi nào Tin lành này được giảng ra. Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người mà tin,” không phải chỉ với một nhóm nhỏ.

221 Giống như một lần có người đã bảo tôi, “Đức Chúa Trời chỉ ban cho mười hai sứ đồ các ân tứ chữa lành. Và...”Ồ! Vì vậy, nhiều người trong các anh em đang ngồi tại đây khi anh ta đứng lên nói điều đó, đấy. Anh ta hiểu đủ về điều đó, trong một vài phút.

222 Vậy bây giờ để ý, “Khắp thế gian, cho mọi người, những dấu hiệu này sẽ đi theo.”

223 Đừng nhận lấy dấu vô tín của Sa-tan. Bây giờ, hấn sẽ khắc dấu trên anh em đêm nay, nếu hấn có thể làm điều đó. Hấn sẽ xóc anh em vào bức tường, và anh em sẽ bước ra và nói, “Tôi không biết về điều đó.”

224 Anh em về nhà và nghiên cứu Nó, và rồi hãy chân thành, và cầu nguyện. Bởi vì, mọi sự thật quá—thật quá hoàn hảo theo Kinh Thánh vào chính thì giờ này, thì giờ thiêng liêng trong lúc này. Nó đã được thực hiện, trong nhiều năm, được chứng minh, đến ngay với nó. Và đây là thì giờ. Đây là lúc.

225 Và bây giờ đừng để hấn xô điều đó vào tai anh em, bằng cái dấu vô tín của hấn. Hiểu không? Bởi vì, hấn là một kẻ không tin,

ngay từ đầu. Hẳn nghi ngờ Điều đó. Được rồi. Ồ, thậm chí đừng để...Đừng để cho hẳn lấy lời Kinh Thánh, với sự khôn ngoan của hẳn, và—và bóp méo Nó và xuyên tạc Nó với sự khôn ngoan riêng của hẳn, thành những sức mạnh lý lẽ. Anh em chỉ khiêm nhường, và nói, “Đức Chúa Trời phán vậy, và đó là tất cả với điều đó.” Bây giờ, ồ, chúng ta hãy...

226 Chúng ta sẽ quá trễ, vậy chúng ta nên dừng ngay tại đây và—và bắt đầu.

227 Bây giờ chúng ta hãy đi đến Ấn thứ Hai. Khi Chiên Con bị giết, đã sống lại mở ấn này, con Thú thứ nhì, giống như bò đực, nói, “Hãy đến, xem sự bí mật của Ấn là gì.” Hiểu không? Bây giờ chúng ta hiểu được điều đó. Chiên Con, hãy nhớ, phải mở mỗi Ấn. Và con Thú thứ nhì...

228 Nếu anh em để ý nó, theo thông lệ của chỗ chúng ta vừa đi qua, với những thời kỳ hội thánh, điều giống như vậy. Thứ nhì... Đầu tiên là một sư tử; kế tiếp là một—là một...thì giống như bò con, hay bò đực, hay gì đó, anh em thấy.

229 Và con Thú này nói, “Hãy đến, xem,” bây giờ, và khi đó Chiên Con mở Ấn ra. Và, rồi, đi đến xem. Và khi người đó bước vào, chuyện gì đã xảy ra? Chúng ta hãy xem những gì người đã thấy bấy giờ. “Hãy đến, xem.” Có một sự màu nhiệm được niêm phong tại đây, mà đã có tại đây đến nay trong khoảng, hai ngàn năm. Chúng ta hãy xem nó là gì.

230 Bây giờ chúng ta tìm thấy ở đây điều mà người đã thấy (điều gì?) con ngựa đỏ tiến ra. Bây giờ, với sự hiểu biết của tôi về điều này, với sự hiểu biết của tôi, thanh gươm lớn này mà hẳn có trong tay...Bây giờ chúng ta có khoảng ba điều để nhìn xem lúc này, trong khoảng mười lăm, hai mươi phút kế tiếp. Chúng ta hãy cứ đọc và xem những gì Ngài nói tại đây. “Và ở đó hiện ra...”
Câu thứ 4.

...liền có con ngựa khác sắc đỏ hiện ra, (con ngựa đầu tiên màu trắng): và kẻ ngồi trên ngựa được ban cho quyền cất lấy sự hòa bình khỏi thế gian,...hầu cho người ta giết lẫn nhau; và có kẻ ban cho người một thanh gươm lớn.

231 Bây giờ có những biểu tượng tại đây, và chúng ta muốn nhìn chúng thật kỹ. Nhưng, với hiểu biết của tôi, theo như sự hiểu biết của tôi bây giờ, anh em biết đấy, Chúa Jê-sus đã báo trước điều giống như vậy trong Ma-thi-ơ 24. Hiểu không? Ngài phán, “Bấy giờ các người sẽ nghe về chiến tranh và những tiếng đồn về chiến tranh, và chỉ chiến tranh và những tiếng đồn về chiến tranh, và những sự chiến tranh. Và, nhưng,” phán, “tất cả những điều này chưa xảy ra. Xem đó, thì giờ chưa đến.” Xem đó, họ đã hỏi Chúa Jê-sus ba câu. Hiểu không? Và Ngài trả lời cho họ trong ba câu hỏi.

232 Đó là chỗ mà nhiều người trong các anh em chúng ta rối bời, cố gắng đặt...Anh em Cơ-đốc Phục lâm, về những điều đó, ngày thứ bảy và đại loại như vậy, trở lại đó, việc...“Khốn cho những đàn bà có con nhỏ, mà cho bú, và những cánh cổng sẽ bị đóng lại vào ngày sa-bát,” và những thứ như thế. Chao ôi! Điều đó thậm chí không dính dáng gì đến câu hỏi chút nào, đấy, không chút nào. Hiểu không?

233 Ngài đang trả lời những gì họ hỏi, nhưng Ngài đã không—Ngài đã không—không áp dụng hết thấy điều đó với những ngày sau rốt. Ngài phán, “Các người sẽ nghe...” Bây giờ chúng ta đang làm việc về một điều này ở đây. Chúng ta sẽ đến với một ít nữa về điều đó, trong vài buổi tối. Hãy xem. Ngài phán, “Các người sẽ nghe về chiến tranh, và những tiếng đồn về chiến tranh, và đại loại như vậy. Lúc đó hết thấy điều này không...Đấy, rồi người ta sẽ—người ta sẽ quay lại, rồi họ sẽ giao nộp các người, và đại loại giống thế này. Và tất cả, tất cả điều đó vẫn chưa đúng giờ.”

234 Nhưng khi Ngài phải đến lúc thì Ngài sẽ nói với họ về những gì họ hỏi Ngài về, “sự tận thế.”

235 “Khi nào tất cả những điều này sẽ xảy ra, khi nào sẽ không còn lại một hòn đá này chồng lên hòn đá khác? Dấu hiệu sẽ là gì? Và khi nào thì sự tận thế, sẽ đến?” Đấy, họ đã hỏi Ngài ba điều.

Rồi khi Ngài đi xuống tới, “Sự tận thế à?”

236 Ngài phán, “Khi các người nhìn thấy cây vả trở búp, bấy giờ các người biết rằng thì giờ đang ở cánh cửa. Và quả thực Ta nói cùng các người, rằng, dòng dõi này sẽ không qua đi cho đến khi

tất cả được ứng nghiệm.” Thật kẻ ngoại đạo, không có sự thông giải, thích dựa trên điều đó! Hiểu không? Ngài phán, “Dòng dõi này,” không phải dòng dõi Ngài đang nói chuyện với, “dòng dõi mà đã nhìn thấy cây vả đang trở búp của nó.”

²³⁷ Bây giờ tôi chỉ muốn hỏi anh em một điều. Chỉ—chỉ nhìn điều gì đó ngay tại đây trực diện. Y-sơ-ra-ên thì bây giờ, lần đầu tiên trong hai ngàn năm trăm năm, là một quốc gia. Ngọn cờ xưa nhất trên thế giới đang bay trên Giê-ru-sa-lem tối nay. Y-sơ-ra-ên đang ở trong quê hương mình.

²³⁸ Có một người anh em tại đây một lần nọ muốn trở thành nhà truyền giáo, cảm thấy mình muốn đi truyền giáo cho những người Do-thái. Tôi bảo, “Thỉnh thoảng anh có thể kiếm được một người.” Ô, nhiều người nghĩ rằng, cả dân tộc! Không, thưa quý vị.

²³⁹ Y-sơ-ra-ên được trở lại đạo như là một quốc gia, không phải như một người. “Một nước sẽ được sinh ra trong một ngày.” Đó là Y-sơ-ra-ên. “Tất cả Y-sơ-ra-ên được cứu.” Cứ nhớ điều đó. Phao-lô đã nói như vậy, “Tất cả Y-sơ-ra-ên được cứu.” Nay để ý, “Tất cả Y-sơ-ra-ên.” Điều đó hoàn toàn đúng.

²⁴⁰ Bây giờ để ý điều này. “Nhưng,” Ngài phán, “khi các người thấy cây vả, và hết thấy những cây khác, đang trở búp của chúng.” Bây giờ hãy xem. Chưa một lần nào, trong hai ngàn năm trăm năm, mà Y-sơ-ra-ên từng trở về quê hương mình. Chúng ta hãy xem vở diễn ngắn, của *Ba Phút Đến Giữa Đêm*, anh em biết. Nó đầy, một quốc gia, ngôi sao sáu cạnh của Đa-vít, đang tung bay, và tất cả những điều này.

²⁴¹ Đã từng có một lần nào mà những hệ phái đã có những cuộc phục hưng giống như họ có trong vài năm qua không? Bây giờ cứ học hỏi điều đó. Chúng ta đang ở nhà.

²⁴² Khi nào những hệ phái từng nở rộ dưới chức vụ của bất kỳ người nào, giống như nó có với chức vụ của Billy Graham; những người Giám Lý, Báp-tít, vôn vôn không? Khi nào đã từng có một người, hãy tra xem lịch sử của anh em, mà từng đi ra với hình thức giáo hội, bằng cái tên tận cùng với h-a-m, trước đây không? Chỉ muốn hỏi anh em. A-b-e...

243 A-p-r-a-h-a-m. Nào hãy xem, tên của Áp-ra-ham có bảy chữ cái, A-p-r-a-h-a-m.

244 Nhưng Anh Billy Graham của chúng ta, có G-r-a-h-a-m, sáu, không phải bảy. Thế gian, đó là nơi anh đang hầu việc, giáo hội xác thịt.

245 Giáo hội xác thịt, là Lót, ở Sô-đôm. Và khi người này đi xuống đó và rao giảng, và đã làm họ mù bởi Phúc âm.

246 Nhưng có Một Đấng ở lại với Áp-ra-ham, và Áp-ra-ham gọi Ngài, “Ê-lô-him, lạy Chúa.” Bấy giờ khi Áp-ra-ham thấy ba đấng đang đến, ông nói, “Lạy Chúa tôi.”

247 Khi Lót đã thấy hai đấng đến, ông nói, “Lạy các chúa tôi.” Có sự khác biệt. Thấy công việc ba ngôi của các bạn không? Thấy không?

248 Chúa Jê-sus phán, “Như việc đã xảy ra trong đời Lót.” Anh em hiểu điều đó không? Để ý. Hãy tính đến điều đó.

249 Bây giờ, có Đấng đến với Hội thánh thuộc linh, Nàng Dâu, Áp-ra-ham, điều đó không phải ở tại—tại Sô-đôm, từ đầu. Và hãy xem những gì Ngài đã làm. Ngài đã không hề rao giảng giống như họ đã làm. Ngài đã giảng dạy họ, nhưng rồi họ được làm một dấu hiệu trước họ. Ngài đã làm dấu hiệu Mê-si. Ngài đã quay lưng về phía trại, và Ngài phán, “Áp-ra-ham.” Bây giờ hãy nhớ, tên thực sự của ông, một vài ngày trước đó, là Áp-ram. Nhưng Ngài nói, “Hỡi Áp-ra-ham, S-a-r-a, vợ ngươi ở đâu?” Một vài ngày trước đó, được gọi là S-a-r-a-i.

Áp-ra-ham thưa, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

250 Và Ngài phán, “Áp-ra-ham, Ta...” Đó là đại từ nhân xưng của anh em lần nữa. “Ta sẽ thăm viếng ngươi theo lời hứa mà Ta đã hứa với ngươi.” Anh em biết nó là gì. Hiểu không? Một Người, với đầy bụi trên y phục Ngài, ăn thịt bò tơ, và uống sữa bò, và ăn bánh mì. Vâng, thưa quý vị. Đức Chúa Trời, Ê-lô-him, được tỏ bày trong xác thịt!

251 Đã hứa, trong ngày sau rớt, bày tỏ chính Ngài trong xác thịt một lần nữa! Để ý.

“Hỡi Áp-ra-ham, Sa-ra, vợ ngươi ở đâu?”

“Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

Ngài phán, “Ta sẽ thăm viếng ngươi.”

252 Và bà ấy, dĩ nhiên, được một trăm tuổi rồi, bà hầu như cười thầm; ở phía sau trong trại lúc bấy giờ, phía sau những bức màn trong trại. Bà nói, “Tôi, một bà già.”Ồ, việc đó đã dứt với họ, như chồng và vợ, trong nhiều năm rồi, anh em biết đấy, bởi vì ông đã một trăm tuổi, còn—còn—còn bà đã chín mươi. Bà nói, “Điều đó sẽ không bao giờ xảy ra.”

253 Và Ngài hỏi, “Tại sao nàng cười?” Chà! Với lưng Ngài quay lại với trại, “Tại sao nàng cười, nói, ‘Làm thế nào những điều này có thể xảy ra?’” Xem đó, Ngài tỏ cho ông thấy một dấu hiệu.

254 Bấy giờ Ngài hứa rằng điều này sẽ lặp lại vào thời kỳ sau rốt, lần nữa.

255 Và hai người đã đi xuống đó và giảng Lời, và bảo họ đi ra khỏi đó; nơi sắp bị thiêu hủy, vân vân. Và quả có thể. Và Lót đã lưỡng lự; giáo hội xác thịt, chìm trong tội lỗi, và trong vũng bùn, nhưng tuy nhiên họ chập vạt trong những chương trình tổ chức của họ. Nhưng Nàng Dầu...

256 Một Người đó đã không hề đến với họ. Ngài chỉ đến và gọi loại Nàng Dầu. Giờ đây chúng ta đang ở trong những ngày sau rốt. Hiểu không? Bây giờ để ý.

“Anh đã nói ở đó, ‘Đức Chúa Trời, biểu lộ trong xác thịt?’”

257 Chúa Jêsus phán, chính Ngài, “Làm thế nào các người định tội Ta?” Ngài phán, “Há chẳng được chép trong Kinh Thánh của các người, luật pháp của các người, rằng họ, các đấng tiên tri, là người mà Lời Đức Chúa Trời đã đến với...” Chúa Jêsus phán, “Lời đã đến với các đấng tiên tri,” vì Ngài là lời Kinh Thánh trong mọi sự. Ngài phán, “Bây giờ, Lời Đức Chúa Trời nói, rằng, ‘Lời đến với những vị tiên tri.’ Và các người gọi họ là ‘các thần,’ vì Lời Đức Chúa Trời đến với họ.” Phán, “Thế thì làm sao các người định tội Ta khi Ta nói Ta là Con của Đức Chúa Trời?” Với luật pháp của riêng họ, Ngài đã giải quyết việc đó. Anh em thấy đấy. Hiểu không?

258 Bây giờ chúng ta ở đâu? Chúng ta đang ở thời kỳ sau rốt. Bây giờ hãy lắng nghe thật kỹ nào.

259 Bây giờ chúng ta thấy rằng sẽ có chiến tranh và những tin đồn về chiến tranh. Và bây giờ chúng ta thấy rằng cây vả đã đâm chồi. Và những cây khác trở búp của chúng. Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, và tất cả, nẩy nở những chiếc búp của mình, một cuộc phục hưng vĩ đại đang diễn ra.

260 Bây giờ tôi tin rằng Đức Chúa Trời đang tập hợp Nàng Dâu cho giờ cuối cùng đó, dân được Chọn. Ồ, chao ôi! Bây giờ để ý.

261 Chúng ta hãy xem xét bây giờ những gì Giảng đã nhìn thấy, lúc đó, về những điều này mà ông đã thấy. “Một con ngựa đỏ; và người cưỡi ngựa đi ra, quyền phép được ban cho người để giết hại với một thanh gươm lớn.” Bây giờ đây là sự khả thị của tôi về điều đó. Đây là Sa-tan, lần nữa. Nó là ma quỷ, lần nữa, trong hình dạng khác. Bây giờ, chúng ta biết rằng—rằng các Ấn đó đi đôi với...như tôi đã nói tối hôm nọ. Và những tiếng kèn nói đến—đến—đến—đến những cuộc nội chiến, anh em thấy, giữa các dân tộc, giữa các quốc gia. Nhưng anh em thấy, ở đây, rằng người này có một thanh gươm, vậy người đó liên quan đến giáo hội, cuộc chiến tranh chính trị. Bây giờ anh em có thể không nghĩ thế, nhưng cứ quan sát điều đó một phút, chỉ một vài phút.

262 Để ý sự thay đổi về màu sắc của những con ngựa này. Cùng một kỵ sĩ; sự thay đổi về màu sắc của những con ngựa. Và ngựa là một con thú. Và con thú, trong Kinh Thánh, dưới biểu tượng, tượng trưng cho quyền lực. Cùng một hệ thống giống như vậy đang cưỡi trên màu sắc khác, quyền lực, từ màu trắng vô tội đến màu đỏ đầm máu. Hiểu không? Hãy quan sát kẻ ấy bây giờ, cách mà kẻ ấy đang đến.

263 Khi nó khởi đầu trước tiên, nó chỉ là, ồ, nó chỉ là một giáo lý nhỏ trong—trong, giữa vòng, những kẻ gọi là đảng Ni-cô-la. Dĩ nhiên, nó đã không giết hại điều gì. Đó là Khải huyền 2:6, nếu anh em muốn ghi xuống. Nó sẽ không giết hại bất kỳ điều gì. Nó chỉ là một giáo lý, chỉ là một linh giữa vòng dân sự. Vậy thì, nó sẽ không giết hại điều gì. Ồ, kẻ ấy quá vô tội, cưỡi trên con ngựa trắng này. “Ồ, quý vị biết, chúng ta có thể có một giáo hội lớn toàn cầu. Chúng ta có thể gọi nó là giáo hội phổ thông.” Họ vẫn còn gọi thế. Được rồi. Hiểu không? Bây giờ, “Chúng ta có thể

có...”Ồ, nó hoàn toàn vô tội. Và, ồ, nó thật là vô tội. “Đó chỉ là một nhóm người. Chúng ta sẽ họp lại tất cả với nhau để thông công.” Xem đó, nó rất vô tội; nó có màu trắng, con ngựa trắng đó. Hiểu không?

²⁶⁴ Bây giờ, những người quyền cao chức trọng, và những người ăn mặc đẹp hơn, và những người có học thức, anh em biết, giống như kiểu những con chim có cùng bộ lông, anh em biết đấy, “Chúng ta sẽ—chúng ta sẽ hầu như tìm cách sắp đặt các sự việc với nhau. Và đám người tội nghiệp đó, ồ, nếu họ muốn vấp ngã, ồ, được rồi, nhưng chúng ta—chúng ta—chúng ta sẽ có một tầng lớp tốt hơn đến với giáo hội chúng ta. Nếu chúng ta có thể tự kéo chính mình ra khỏi đây, chúng ta sẽ—chúng ta sẽ là một—chúng ta sẽ là một nhóm những thành viên của hội Tam điểm, hay đại loại như vậy, quý vị biết đấy. Chúng ta sẽ—chúng ta sẽ thật sự có những thứ thích hợp, hay là, những Người Lập Dị,” như là họ. Và vì thế nên...Không phải Hội quán Những Người Lập Dị lúc này, nhưng anh em biết tôi có ý nói gì. Vì vậy, nó thì kỳ quặc đối với những tín đồ thật. Vậy thì, nhưng, mặt khác, nói cách khác, “Chúng ta muốn có một nhóm nhỏ, một nhóm nhỏ chúng ta có thể gọi là của riêng chúng ta.” Nó chỉ là một giáo lý, rất vô tội. “Thưa anh em, tại sao, chúng tôi không việc gì chống lại các anh em, chắc chắn không. Anh em được lắm, nhưng, anh em biết, chúng ta cảm thấy rằng—rằng chúng ta có một công việc và mọi...Chúng ta, chúng ta sẽ tốt hơn nếu chúng ta thật sự tập hợp lại với nhau.” Hiểu không? Cuối cùng nó cứ tiếp tục đi thẳng xuống cho đến khi biến cố xảy ra, vâng, thưa quý vị, đến với nhau.

²⁶⁵ Nhưng khi linh lừa dối, ghê sợ này (ồ, chao ôi!) nhập thể, trong linh nhập thể; linh giáo lý này trở nên nhập vào, để chiếm chỗ của Đấng Christ, trong một người. Nó phải được tôn thờ, lúc đó, biến đổi thành được thờ phượng giống như Đấng Christ. Nói cách khác, ở trên Va-ti-căng...tôi đã có mặt ngay ở đó. Nó đã được viết, “VICARIVS FILII DEI,” và nó được viết bằng các chữ số La-mã. Bây giờ, anh em cứ gạch dưới những số La-mã đó. Và nó có nghĩa là, “Thay thế Con Đức Chúa Trời.” Người đó, nói một cách khác, ông ta là một người đại diện. Anh em biết người đại diện là

gì rồi; chỉ thay thế cho điều gì đó. Ông ta là người đại diện, “Thay thế Con Đức Chúa Trời.”

²⁶⁶ Và Kinh Thánh nói, “Hãy để cho người nào có sự ban cho khôn ngoan tính những số của con thú, vì đó là con số của một người. Và số của người đó là sáu trăm sáu mươi sáu.” Bây giờ, nếu anh em lấy VICARIVS FILII DEI, và gạch một hàng, với các chữ số La-mã; chữ “V” là năm, và “I” là một...Và cộng hết lại, và xem thử anh em có được số sáu trăm sáu mươi sáu không.

²⁶⁷ Kinh Thánh nói, “Kẻ ấy sẽ ngồi trong đền thờ của Đức Chúa Trời, được thờ phượng giống như Đức Chúa Trời.” Khi giáo lý tâm thường đó thành người nhập thể, nó trở thành người đại diện, “Thay thế Con Đức Chúa Trời.” Hiểu không?Ồ, chao ôi! Linh lừa dối, kinh khủng đó! Nếu anh em muốn đọc chỗ đó, hãy đọc trong Tê-sa-lô-ni-ca Nhì 2:3, và anh em có thể thấy nó hiện ở đâu.

²⁶⁸ Và, dĩ nhiên, anh em sẽ nhớ Sa-tan là kẻ đứng đầu của tất cả quyền lực chính trị, của mỗi quốc gia. Bao nhiêu người biết điều đó? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh em muốn ghi xuống điều đó không? Ma-thi-ơ 4:8, “Sa-tan đã đem Chúa Jêsus lên một ngọn núi cao, và nó chỉ cho Ngài tất cả những vương quốc của thế gian, đã từng có hay sẽ từng có, trong khoảnh khắc thời gian.” Nói về một con người! Nó bảo, “Ta sẽ ban chúng cho ngươi, nếu ngươi thờ phượng ta.” Và Chúa Jêsus biết rằng Ngài sẽ mất sự thừa kế với chúng.

²⁶⁹ Đó là những gì họ nói, “Này, các ông chỉ là một nhóm cuồng tín thánh tội nghiệp!”

²⁷⁰Ồ, chúng ta có cả thế giới! “Người nhu mì sẽ hưởng được đất.” Đó là điều Chúa Jêsus đã phán. Hiểu không? Hiểu không?

²⁷¹ Để ý, Chúa Jêsus biết Ngài sẽ đánh mất quyền thừa kế với chúng, vì vậy Ngài phán, “Hãy lui ra, hỡi Sa-tan. Có lời có chép rằng,” quay lại ngay với lời Kinh Thánh lần nữa, anh em thấy, “Ngươi phải thờ phượng Chúa, và chỉ một mình Ngài mà thôi.” Hiểu không?

²⁷² Bây giờ—bây giờ khi—khi nó, như là quỷ đứng đầu, hóa thân trong con người ngoan đạo, siêu nhiên này, như Kinh Thánh tiên

đoán, thế thì nó liên hiệp giáo hội của nó và nhà nước. Cả hai quyền lực riêng của nó lại với nhau. Hiểu không?

²⁷³ Khi linh anti-christ xuất hiện, nó là một linh. Rồi nó trở thành cái gì? Rồi nó trở nên...Bây giờ hãy xem Ấn này. Khi linh này đi ra, đó là anti-christ, chống lại sự dạy dỗ của Đấng Christ. Được rồi. Việc kế tiếp đã...Những gì Đấng Christ đặt ra cho Hội thánh Ngài để thực hiện, Đó là chống lại tội lỗi. “Ồ, Nó không có nghĩa là thế. Nó không muốn nói điều đó. Điều đó là dành cho người nào khác. Điều đó, điều đó lùi lại cách đây hàng trăm năm, trở lại nơi xưa kia. Điều đó, điều đó không dành cho chúng ta.” Hiểu không? Điều đó, đấy, *anti*, “chống lại.” Rồi nó trở nên...

²⁷⁴ Bây giờ, người cưỡi ngựa đi ra, người—người không có vương miện, nhưng người đã được ban cho một vương miện. Con ngựa trắng đó; người có một cây cung, không mũi tên. Hiểu không? Vậy rồi khi người cưỡi ngựa đi ra...

²⁷⁵ Rồi, sau một lát, người được ban cho một vương miện, bởi vì anh em không thể đội vương miện trên đầu của một linh. Nhưng, khi mà, linh này nhập vào trong công việc thứ hai của—của hệ thống tôn giáo của sự thần bí của người ấy, công việc thứ hai, người đó trở thành một tiên tri giả, được đội vương miện, đối với công việc của linh anti-christ. Bây giờ, chúng ta nhìn thấy người ở đó, bây giờ. Vậy thì người ấy trở nên điều đó, khi người ấy nhận lấy điều đó. Thế thì, người đó là, rồi, Sa-tan kiểm soát các quyền lực chính trị của thế giới.

²⁷⁶ Bây giờ người đi vào một địa vị cho đến khi người sẽ tạo nên một quyền lực giáo hội phổ thông, nhận lấy quyền lực tôn giáo. Và anh em không hiểu, thưa các anh em của tôi, rằng trong...Khi mà, nước này xuất hiện trong chương 13 của Khải huyền, con vật bé nhỏ này dấy lên giống một con chiên. Và nó có hai sừng, quyền lực dân sự và quyền lực tôn giáo, nhưng kẻ ấy đã làm điều giống như con thú đã làm trước nó.

²⁷⁷ Thật lạ, nước Mỹ là con số mười ba, và một người đàn bà. Thật lạ, nó xuất hiện thậm chí trong chương 13 của Khải huyền. Chúng ta khởi đầu với mười ba sọc trên lá cờ, mười ba ngôi sao. Mọi thứ đều là “mười ba, mười ba, mười ba, mười ba,” luôn mọi thứ. Mọi thứ đều là “đàn bà, đàn bà, đàn bà,” luôn mọi lúc.

278 Và cuối cùng nó sẽ đến hồi kết thúc, (tôi tiên đoán điều đó), một người đàn bà sẽ điều khiển nó. Hãy nhớ, rằng cách đây ba mươi năm, tôi đã nói điều đó. Và—và bầy—bầy điều mà tôi đã tiên đoán, năm điều trong số đó đã ứng nghiệm. Và họ đã kiếm được người đàn ông ngay tại đó bây giờ để mang nạng vào. Và quý vị đã bỏ phiếu cho nó, qua nền chính trị của quý vị tại đó. Vâng. Hừ! Được rồi.

279 Có thật nhiều để nói, hầu như anh em không thể đến nơi mà anh em muốn đến được. Bây giờ để ý. Tôi sẽ không giữ anh em lâu hơn một chút nữa, nếu tôi phải để sang tối mai.

280 Hãy nhìn. Để ý. Khi Sa-tan...Bây giờ, mọi người, mà, nhận thấy rằng Sa-tan kiểm soát tất cả những quyền lực của thế giới. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài đã phán vậy. Ma-thi-ơ chương thứ 4, anh em thấy điều đó, và câu thứ 8. Tất cả các vương quốc đều thuộc về nó. Đó là lý do họ đánh nhau, tranh chiến, giết chết. Bây giờ hãy nhớ.

281 Điều đó chẳng lạ sao? Họ được ban cho thanh gươm này, để giết nhau. Ồ, ồ, ồ, chao ôi! Hãy để ý nào.

282 Bây giờ, khi người làm thế, người chưa có quyền lực tôn giáo. Nhưng người đã bắt đầu với một con quỷ về sự giảng dạy giả dối. Và sự giảng dạy đó trở thành một giáo lý. Giáo lý đó nhập vào trong một tiên tri giả.

283 Và rồi kẻ đó cứ đi đến đúng nơi. Hẳn không hề đi đến Y-sơ-ra-ên, bấy giờ. Hẳn đi đến Rô-ma; Nicaea, Rô-ma.

284 Hội đồng được tổ chức, và họ đã chọn một giám mục trưởng. Và sau đó, bằng việc làm điều này, họ liên hiệp giáo hội và nhà nước lại với nhau. Rồi, người buông rơi cánh cung của mình. Người xuống khỏi ngựa trắng của mình. Người lên ngựa đỏ của mình, vì người có thể giết bất kỳ người nào không đồng ý với người. Đó là Ấn của anh em. Cùng một kẻ! Hãy quan sát kẻ đó cưỡi đi vào cõi Đời đời nơi xa kia, với nó, đấy, liên hiệp cả hai quyền lực của hắn lại với nhau.

285 Cũng giống như việc mà họ đang cố gắng làm ngay bây giờ, y hệt, ngày hôm nay. Và một điều kỳ lạ, có lẽ anh em không hiểu điều đó. Nhưng, hôm nay, từ một nhóm Báp-tít ở Louisville...Anh

em đã nghe điều đó trên ra-đi-ô. Một diễn giả đứng lên và... Bao nhiêu người đã nghe điều đó? Đúng. Thấy không? Được rồi, anh em thấy đấy. Họ muốn, và yêu cầu giáo hội bây giờ, rằng, “Thực sự chúng ta không phải, ồ, thật sự hầu như liên kết với giáo hội Công giáo, nhưng chúng ta phải hầu như thông công với họ.” Lấy... Và, cùng lúc điều đó đang diễn ra tại Louisville, thì ở trên đây Đức Chúa Trời đang mở các Ấn cho dân sự của Ngài, tỏ cho thấy nó, “Đừng làm điều đó!” Thấy cả hai họ đang làm việc cùng nhau không? Hãy nhớ, chim quạ và bồ câu đậu trên cùng một cây cột, trong hòm giao ước. Chắc chắn. Cứ nhớ.

²⁸⁶ Bây giờ chúng ta thấy, người liên kết quyền lực của mình, rồi, khi người trở nên cả nhà nước và giáo hội, giới giáo hội. Thế thì anh em sẽ làm gì? Người hình thành tôn giáo riêng của mình. Và bây giờ người có thể làm bất kỳ điều gì người muốn. Rồi, người có quyền giết bất kỳ ai sẽ không đồng ý với người. Đó là chính xác những gì người cũng đã làm. Và người đã làm điều đó một cách chính xác. Và những gì người—người... Người đã làm điều đó đối với những vị thánh đồ thật của Đức Chúa Trời hằng sống, là những người giữ Lời và sẽ không đồng thuận với người về những giáo điều của người. Người đưa họ đến cái chết.

²⁸⁷ Bây giờ, Anh Lee Vayle, và các anh em giáo sư ở đây thuộc về thời đại Nicaea và hội thánh ban đầu, tôi không biết anh em đã đọc điều này hay không. Nếu anh em muốn hãy đọc nó, anh em hãy đọc trong *Cuộc Cải Chánh Vinh Quang* của Schmucker.

²⁸⁸ Và anh em thấy điều đó, rằng, khi Thánh Augustine ở Hippo trở thành linh mục dưới giáo hội Rô-ma, đã có cơ hội, cho đến khi một lần Đức Thánh Linh cố gắng đến trên người, và người đã khước từ Nó. Bao nhiêu anh em biết điều đó, như một giáo sư? Vậy, ông đã khước từ Đức Thánh Linh. Đó là chính xác những gì, hình bóng về giáo hội Tin Lành ngày nay, mà đã chối bỏ Đức Thánh Linh. Họ đã đi trở lại với Hippo, và ông chính là người mà đã ký điều đó, tờ giấy đó mà đã chứng nhận, “Sự khải thị từ Đức Chúa Trời, mà nó thì đúng và làm vui lòng Đức Chúa Trời, để đặt mọi người nào không tin giáo hội Công giáo Rô-ma vào chỗ chết.”

289 Bây giờ hãy lắng nghe. Tôi đang trích dẫn từ danh sách tiểu sử những người tử vì đạo, “Từ thời của—của Thánh Augustine thành Hippo, cho đến năm 1586,” về lịch sử tuận đạo Rô-ma, “giáo hội Công giáo Rô-ma đã xử tử sáu mươi tám triệu người Tin Lành.” Có phải thanh gươm người đó không? Có phải là người đó đang cỡi một con ngựa đỏ không? Đó là gì? Cùng một quyền lực; cùng một người cưỡi ngựa. Đó là Ấn ấy. Họ thừa nhận, “sáu mươi tám triệu,” trên danh sách những người tử vì đạo, bên cạnh tất cả những người bị xử tử bên ngoài đó.Ồ, chao ôi! Trong suốt những thời đại tăm tối, có hàng triệu người bị bỏ cho các sư tử ăn thịt, và bị tàn sát theo mọi cách, bởi vì họ không chịu cúi mình trước giáo điều Công giáo đó. Anh em biết điều đó.

290 Anh em còn bao nhiêu thời gian? [Hội chúng nói, “Còn nhiều thời gian. Suốt đêm.”—Bt.] Tốt lắm. Xin cho tôi đọc đôi điều. Lật ra với tôi bây giờ, xin để tôi tỏ cho anh em thấy điều gì đó. Chúng ta hãy—chúng ta hãy hình dung ra điều này, chỉ một phút. Vừa chợt đến trong trí tôi, và chúng ta sẽ đọc câu đó. Chúng ta hãy giữ qua Khải huyền, tới chương 17 của Khải huyền. Chúng ta vẫn còn mười lăm phút nữa. Được rồi. Bây giờ hãy lắng nghe thật, thật kỹ bây giờ, khi chúng ta đọc. Anh em nào có quyển Kinh Thánh của mình và lật ra, tôi sẽ cho anh em ít thời gian, để anh em sẽ tìm được nó.

291 Anh đã tìm được chỗ đó chưa, Lee? Trong sách của Schmucker là nơi tôi tìm được nó, đấy, *Cuộc Cải Chánh Vinh Quang*, mà lấy ra sử ký tuận đạo của Rô-ma, tại Va-ti-căng.

292 Bây giờ, điều đó đã xảy ra cho tới sự bách hại của dân sự của Thánh Patrick. Và lúc ấy họ gọi Thánh Patrick là của họ—vị thánh của họ. Hừ! Thánh Patrick cũng đã là người Công giáo như tôi; và anh em biết tôi như thế nào. Hiểu không? Ông—ông ấy ghét giáo lý của giáo hội. Ông không chịu đi đến giáo hoàng. Vâng, thưa quý vị. Thánh Patrick thậm chí...Ồ, anh em, anh em đã bao giờ đi lên Bắc Ai-len, nơi mà ông đã xây dựng những ngôi trường của mình? Anh em biết, tên của ông không phải là Patrick. Bao nhiêu người biết điều đó? Tên của ông là Sucat. Đúng vậy. Ông đã mất người em gái của mình. Anh em nhớ khi họ...Hiểu không? Được rồi.

293 Bây giờ để ý, chương 17 của Khải huyền. Bây giờ mọi người cố gắng mở lòng mình ra. Hãy để cho Đức Thánh Linh dạy anh em bây giờ.

...bấy giờ một trong bảy vị thiên sứ mà cầm—cầm bảy bát đã đến với tôi,...

294 Bây giờ, anh em thấy, có Bảy Bát. Anh em biết, bảy bình này, như chúng ta đang đi qua, hết thấy chúng đều xảy ra ngay cùng một lúc; theo sau các Tai vạ, theo sau các thời đại hội thánh, giống y như vậy, bởi vì hết thấy đều được đóng ấn trong một Sách đó, mọi điều. Và mọi thứ xảy ra theo sự luân chuyển; một biến cố đi ngay vào trong một biến cố khác, và rồi biến cố khác, và biến cố khác. Có hai linh đang hành động; Đức Chúa Trời, và ma quỷ. Hiểu không?

...mà cầm bảy bát cuối cùng ấy, và người đến gần mà nói với tôi, nói rằng...Hãy lại đây; và ta sẽ chỉ cho người... cho người thấy sự phán xét về con đại dâm phụ mà nó ngồi trên nhiều dòng nước lớn kia:

295 Bây giờ hãy nhìn ở đây, trên đây, điều đó, “các dòng nước.”

296 “Con đại dâm phụ,” đó là gì? Đó là người đàn bà. Không thể là người đàn ông. Và biểu tượng người đàn bà trong hội thánh, trong Kinh Thánh là gì? Hội thánh. Tại sao? Nàng Dâu của Đấng Christ, và đại loại như vậy; anh em thấy, nó là người đàn bà, giáo hội.

297 Bây giờ, “các dòng nước,” điều đó có nghĩa là gì? Hãy xem tại đây. Đọc câu 15 của nó ở đó.

Và người phán với tôi, Các dòng nước mà người đã thấy, nơi dâm phụ ngồi, tức là những dân tộc,...các nhóm người,...các nước, và các thứ tiếng.

298 Giáo hội này đang cai trị cả thế giới, đấy, “Ngồi trên nhiều dòng nước.”

Với dâm phụ đó các vua của thế gian phạm tội tà dâm, những tội tà dâm thuộc linh (nhận lấy giáo lý của nó, giáo lý đảng Ni-cô-la), và các cư dân trong thế gian đã bị làm cho say sưa với rượu của những sự tà dâm của nó.

299 Các bạn ơi, các bạn nói về một đám người say rượu, về điều đó! Các bạn...

*Tôi được Thánh Linh cảm động người đem tôi tới nơi
đồng vắng; và tôi thấy một người đàn bà...*

300 Và anh em biết điều gì không? Bản viết riêng của Công giáo thừa nhận đây là giáo hội của họ. Bao nhiêu anh em biết điều đó? Ngay trong tác phẩm của chính họ. Tôi có quyển *Những Sự Kiện Về Đức Tin Chúng Ta*, nó được gọi vậy, bây giờ, đây; thuộc về một linh mục. Được rồi. Được rồi.

*Và tôi được Thánh Linh cảm hóa và người đem tôi vào
trong đồng vắng; và tôi thấy một người đàn bà đang ngồi
trên lưng một con thú mặc đồ sắc đỏ sậm, mình mang đầy
những tên sự phạm thượng, có bảy đầu và mười sừng.*

301 Bây giờ hãy quan sát điều đó, biểu tượng đó, “bảy đầu” đó. Bây giờ anh em thấy tại đây chỗ được nói, “Và những—và những—và những...Những đầu mà các người nhìn thấy là bảy ngọn đồi mà người đàn bà ngồi.” Rô-ma ngồi trên bảy ngọn đồi. Hiểu không? Vậy thì không có nhầm lẫn gì về chuyện đó, đây, “Bảy đầu.” “Và mười sừng,” anh em biết, là mười vương quốc, và đại loại như vậy.

*Người đàn bà ấy mặc màu tía...màu đỏ điều,...trang sức
bằng những vàng và đá quý...hột châu, tay cầm một cái
chén vàng đầy những đồ gốm ghiếc—đồ gốm ghiếc của
sự dâm uế của nó:*

302 Linh anti-christ đó, “sự thông dâm,” đây, “sự giảng dạy,” sự phạm tội tà dâm đó trước Đức Chúa Trời. Hiểu không? Bây giờ, nó được cho là Nàng Dâu, đây; mà phạm tội ngoại tình. Hiểu không? Thật giống như Ê-va đã làm, giống như giáo hội đang làm ở đó. Hiểu không?

*Và trên đầu nó được ghi, được ghi một tên là, “SỰ MÀU
NHIỆM, BA BY LÔN LỚN,...*

303 Và ai cũng biết, “BA-BY-LÔN” là Rô-ma.

*...MẸ CỦA CÁC ĐIỂM ĐẼ VÀ CỦA MỌI VẬT ĐÁNG GÓM
GHIẾC CỦA THẾ GIAN.*

304 Và hãy nghe câu 6.

Và tôi thấy người đàn bà đó say huyết của các thánh đồ, và huyết những người chết vì Đức Chúa Jê-sus; và khi tôi thấy nó, tôi lấy làm lạ lắm.

305 Nó là thứ đẹp đẽ như vậy, với những thập tự giá và mọi thứ trên nó! “Làm thế nào trong thế gian nó có thể là kẻ say huyết các thánh đồ?” Điều đó làm ông sửng sốt. Bây giờ Ngài sẽ nói cho ông biết.

Và thiên sứ bảo tôi rằng, Sao người lấy làm lạ? Ta sẽ cắt nghĩa cho người sự bí ẩn của người đàn bà, cùng... con thú đã chở nó,...

306 Bây giờ, đây không phải là dưới một trong các Ấn. Đây là điều gì khác, đấy.

Và người nói...bảy đầu và mười sừng.

Con thú...người đã thấy trước có, mà bây giờ không còn nữa; và sẽ từ dưới vực lên (không có nền tảng, giáo hoàng), và sẽ đi đến chốn hư mất: những người mà ở trên đất sẽ lấy làm lạ, là những kẻ không có tên ghi trong sách sự sống của Chiên Con, (đó là người được Chọn, đấy), sự sống từ khi sáng thế,...

307 Bằng cách nào, khi nào tên của anh em được ghi vào trong Sách Sự Sống? Tại buổi nhóm phục hưng đó anh em đã tham dự? Không, thưa quý vị. “Từ khi sáng thế.”

...khi họ thấy con thú mà trước đã có,...nay không có nữa, mà sau sẽ hiện đến.

308 Đấy, “con thú,” một con sẽ chết, con khác thay chỗ của nó. “Nó đã có; rồi nó không có nữa. Nó đã có; nó đã không có. Đã có; rồi không có.” Và nó đi ngay vào sự hư mất, cách đó. Hiểu không? Được rồi.

Và đây là—và đây là sự nghĩ ngợi mà có sự khôn ngoan.

309 Bao nhiêu anh chị em biết có chín ân tứ thuộc linh, mà một trong số đó là sự khôn ngoan? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Được rồi.

Bảy cái đầu tức là bảy hòn núi, mà người đàn bà ngồi lên.

310 Ô, anh chị em hẳn phải là bị mù, điếc và câm hoàn toàn, mới không hiểu điều đó. Hiểu không? Được rồi.

...có bảy vị vua nữa: năm vị trước đã đổ, và một vị là (Nero), và...một vị thì đến; và khi vị ấy sẽ đến, cũng chẳng còn được bao lâu.

311 Anh em nhớ những gì hẳn đã làm. Đốt cháy thành phố, và đổ tội cho các Cơ-đốc nhân. Và đặt mẹ hẳn trên một cỗ xe ngựa và chạy qua những đường phố. Và đánh vĩ cầm, trong lúc Rô-ma đang bốc cháy. Được rồi.

Và con thú trước đã có, nay không có nữa, chính là vị thứ tám,...

312 Rô-ma ngoại giáo, mang vào Rô-ma giáo hoàng. Khi linh anti-christ nhập vào trở nên nhập thể, và được đội cho vương miện, hẳn làm vua của Rô-ma, cả trong nhà nước và giáo hội, với nhau. Ô, anh em ơi! Đấy, nó đây đây ra đó. Thấy không?

...là...nó cũng ở trong số thứ bảy, và nó đi đến...(Nó kéo dài bao lâu? Họ không hề thay đổi hệ thống)...đến chỗ hư mất.

...còn mười sừng mà người đã thấy là mười vua, mà chưa nhận được những vương quốc của các vua; nhưng họ nhận quyền vua với con thú trong một giờ.

313 Đó là những nhà độc tài, anh em thấy, dĩ nhiên. “Chúng cùng một tâm trí.” Nào, nhìn ở đây. Và họ nói về chủ nghĩa cộng sản. Hiểu không?

Chúng cũng một lòng một ý, và sẽ trao thế lực quyền phép mình cho con thú.

Chúng sẽ chiến tranh cùng Chiên Con, và Chiên Con sẽ đắc thắng chúng: vì Ngài là Chúa của chúa, và Vua của các vua: còn những kẻ được kêu gọi,...những kẻ được chọn, cùng những kẻ trung tín đều ở với Ngài.

Đoạn người lại nói với tôi rằng, Những dòng nước mà người đã thấy, trên có dâm phụ ngồi, tức là các dân,...các đám đông,...các nước, và các thứ tiếng.

...người cái sừng mà người đã thấy trên con thú, chúng sẽ ghét dân phụ, và giao ước đó bị phá vỡ...(tôi đã nói về điều đó tối qua.) ...và sẽ bóc lột nó cho lỗ lổ, và sẽ ăn thịt nó, và thiêu nó bằng lửa.

314 Anh em há không biết Kinh Thánh nói rằng những người chủ tàu, và mọi điều khác, đã nói, “Kìa, kìa, thành lớn đó! Thật nó đã chịu phạt của nó trong một giờ!” Hiểu không?

Vì Đức Chúa Trời đã để cho chúng có lòng vâng làm theo ý muốn Ngài, cùng khiến chúng có chung một ý, và ban các vương quốc của mình qua cho con thú, cho đến khi lời của Đức Chúa Trời sẽ được ứng nghiệm.

...người đàn bà mà người đã thấy, tức là cái thành lớn hành quyền trên tất cả các vua của thế gian.

315 Hãy nói với tôi một nước. Nước Nga không hành quyền trên tất cả. Chúng ta không cai trị trên tất cả. Chỉ có một vua cai trị trên mọi...giống như sắt của Nê-bu-cát-nết-sa đó chảy ra trong những ngón chân cái của mỗi người trong họ. Đó là Rô-ma. Rô-ma không hành động như một quốc gia; nó hành động như một giáo hội. Mọi quốc gia dưới trời đều đến với Rô-ma.

316 Không ngạc nhiên khi người ta nói, “Ai có thể chiến tranh với nó?” Người có thể nói, “Hòa bình,” [Anh Branham bật ngón tay một lần—Bt.] điều đó không có gì tranh cãi. Mỗi người Công giáo nói, “Ấy là, ‘Đừng đánh nhau,’” và—và họ không đánh nhau. Chỉ thế thôi. “Ai có thể làm những gì người có thể làm?” Không ai cả. Đúng thế. “Vậy họ lấy làm lạ về những phép lạ mà người có thể làm.” Người có thể làm ngừng chiến tranh. [Anh Branham bật ngón tay một lần.] Điều duy nhất người phải làm là chỉ nói, “Ngừng lại.” Chỉ thế thôi. Nhưng anh em nghĩ người sẽ làm điều đó không? Chắc chắn không.

317 Để ý, điều đó chắc cho thấy, “Họ sẽ giết hại lẫn nhau. Họ sẽ giết hại lẫn nhau.” Cái cung của người ấy, thoạt đầu không có mũi tên, nhưng “thanh gươm lớn của người” đã làm. Người đã làm sự giết hại của mình, sau đó, và đổi từ ngựa trắng sang ngựa đỏ; cũng cùng, con quỷ đó, một cách chính xác, với thanh gươm của người.

318 Chúa Jêsus đã nói gì? Chúa Jêsus phán, “Những kẻ cầm gươm sẽ chết bởi gươm.” Đừng chiến cự lại. Hiểu không? Chúa Jêsus, đêm đó khi Ngài đã bảo, phán điều đó, với Phi-e-rơ khi ông rút gươm. Hiểu không? Cứ làm giống như Ngài đã làm, cứ tiếp tục.

319 Bây giờ, bây giờ nên nhớ, người có một thanh gươm. Người đang tiến tới, với thanh gươm trong tay; đang cưỡi, ngựa đỏ, lội qua dòng sông huyết của mọi người mà không đồng ý với người.

320 Giờ đây anh em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Bao nhiêu anh em hiểu Ấn đó là gì lúc này? [“Amen.”] Được rồi. Vậy thì, Chúa Jêsus đã nói gì? “Kẻ nào cầm gươm sẽ chết bởi gươm.” Đúng vậy không? Được rồi. Được rồi. Người cưỡi ngựa này và tất cả quần thần vương quốc của người đang bị giết chết qua thời đại, đã rút ra tất cả dòng huyết này của những vị thánh tử vì đạo, sẽ bị diệt bởi Gươm của Đức Chúa Jêsus Christ khi Ngài đến. “Kẻ nào cầm gươm sẽ bị chết bởi gươm.” Họ đã nhận lấy thanh gươm của giáo điều và anti-christ, và chém xuống những người thờ phượng thật, chân chính, qua suốt các thời đại, bởi hàng triệu người. Và khi Đấng Christ với Thanh Gươm, vì đó chính là Lời Ngài ra từ miệng Ngài, Ngài sẽ tiêu diệt mọi kẻ thù ở đó trước Ngài. Anh em tin điều đó không? “Giết kẻ thù.”

321 Chúng ta hãy đi qua đây chỉ một phút, Khải huyền. Bây giờ chúng ta sẽ xem thử tôi chỉ đang nói điều đó, hay Lời nói điều đó. Khải huyền 19:11.

Đoạn tôi thấy trời mở ra (a-men), và kia, có một con ngựa bạch hiện ra; và Đấng cưỡi ngựa ấy được gọi là Đấng Thành Tín và Chân Thật, Ngài lấy lễ công bình mà xét đoán và làm sự chiến tranh.

Mắt Ngài như... những ngọn lửa, và trên đầu Ngài... nhiều mũ triều thiên;...

322Ồ, thưa anh em! Xem đó, Ngài được đội vương miện bởi những vị thánh đồ của Ngài, anh em thấy đó.

...và Ngài có đề một Danh, không ai biết được, ngoài... Ngài ra.

323 Hãy nhớ, chúng ta—chúng ta không thể, chúng ta không biết điều đó, đấy, nó là gì. “Và Ngài mặc áo...” Chúng ta hãy xem.

Và Ngài mặc áo nhúng trong huyết: và Danh Ngài xưng là (không phải “là”, nhưng mà “xưng là”) Lời Đức Chúa Trời.

324 Vì, Ngài và Lời là như nhau. Hiểu không? Bây giờ để ý, không phải “những danh của Ngài.” Ờ-m! “Danh Ngài được xưng là ‘Lời Đức Chúa Trời.’” Nó chỉ biết một Danh; không danh nào khác.

Và các đạo quân trên trời, đều mặc vải gai mịn, trắng và sạch, cưỡi ngựa bạch theo Ngài. (Đó là sự công bình của những vị thánh. Hiểu không?)

325 Bây giờ hãy xem. Chúa Jêsus đã nói gì? “Kẻ nào cầm gươm...” Được rồi, người cưỡi ngựa đỏ, ở đây nơi nó đang đến. “Người lấy thanh gươm...” Quý vị có thể đã giết chết sáu mươi tám triệu người, qua các thời đại này, kể từ đó; có lẽ nhiều hơn nữa. Nhưng Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào cầm gươm sẽ chết bởi gươm.” Hãy xem.

Và có một lưỡi gươm bén ở miệng Ngài ra,...

326 Hê-bơ-rơ, chương 4, nói, “Lời Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi, cắt vào ngay cả hồn linh cốt tủy.” Và Nó, Lời, làm điều gì? “Nó là Kẻ Phân biệt những tư tưởng của lòng.” Đúng.

...ở miệng Ngài ra một thanh gươm hai lưỡi...một thanh gươm bén, mà Ngài sẽ lấy nó mà đánh các dân: và Ngài sẽ cai trị họ bằng một cây roi sắt: và Ngài giày đập thùng rượu cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời Toàn Năng.

Và trên áo tơ Ngài và trên đùi Ngài có đề một Danh: VUA CỦA VUA, VÀ CHÚA CỦA CÁC CHÚA.

327 Như là những kẻ lờng gạt, chống lại Lời Đức Chúa Trời, và bởi vì họ không đồng ý, và điều này...Sa-tan đã đặt điều này, đã liên kết các quyền lực chính trị mà hắn nắm giữ, và các quyền lực thuộc linh mà hắn nắm giữ, lại với nhau, và hình thành một giáo hội quét vào mọi quốc gia. Và hắn đặt hàng triệu lần triệu... sau khi hắn đã nhảy khỏi ngựa bạch của mình, và lên ngựa đỏ, và hắn lấy thanh gươm của mình và tiến tới.

328 Nhưng Đức Chúa Trời phán, “Với cùng một Việc mà nó đã bóp méo, hay cố gắng, bởi sự giảng dạy giả dối; cùng Lời đó sẽ dấy lên trong quyền phép, phát ra từ môi miệng của Đức Chúa Jêsus Christ, và sẽ giết chết hẳn, và mọi thứ trước Ngài.” A-men.

329 Đó là Ấn thứ Hai. Anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ô, chào ôi! Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. [Hội chúng vui mừng vô cùng.] Đáng ngợi khen Đức Chúa Trời! Nếu tất cả những khả thị, và những khả tượng, cùng mọi thứ, đã đặng một cách chính xác vào—vào điểm đó! Và bao nhiêu anh chị em biết điều đó? Hãy đưa tay lên. Hàng trăm, mọi người tại đây, đưa tay lên. Đúng thế. Điều Này cũng sẽ vậy! Hãy nhớ, nó là vậy. Ô, thưa bạn!

Hãy đến với Nguồn suối dây Huyết,
 Từ mạch Em-ma-nu-ên phát nguyên;
 Tội nhân dầm mình dưới suối huyết này,
 Sạch hết mọi gian ác liền.

330 Hãy đến, tin nơi Ngài, nếu anh em chưa hề đến. Đừng bỏ qua cơ hội; đừng, đừng, nếu có điều gì trong đời sống của bạn, bạn ơi.

331 Chúng ta có mặt tại đây. Điều gì đó sắp xảy ra. [Anh Branham gõ lên bục giảng bốn lần—Bt.] Tôi không biết tại sao. Tôi không biết khi nào. Tôi biết những gì sẽ xảy ra, nhưng tôi không biết khi nào nó sẽ xảy ra. Nhưng chắc nó sẽ xảy ra, bởi vì Ngài đang khả thị nó ngay bây giờ. Ngài không làm điều gì mà Ngài không tỏ ra cho biết. A-mốt 3. Ngài tỏ cho biết, trước tiên. Và Ngài hứa rằng những điều này sẽ xảy đến trong những ngày sau rốt. Và thời đại hội thánh thứ bảy, vào cuối thời đại, khi sứ giả đến, nó sẽ có ở đó. Nó sẽ được khả thị, những Ấn được mở ra đó sẽ được khả thị, và Chúng ở đây này. Bây giờ, đó là trong Danh của Chúa. Hãy tin Nó, thưa bạn. Vâng, thưa quý vị. Hãy ra khỏi Ba-by-lôn!

332 Tôi muốn nói đôi điều trước khi kết thúc. Bởi vì, tôi còn...Tôi chỉ có thể giảng đến chín giờ ba mươi. Đúng ngay bây giờ.

333 Billy và tôi, khi chúng tôi xuống khỏi máy bay, ở Ấn-độ, chuyển đi vừa rồi của chúng tôi ở đó. Tôi đã xem một—một tờ báo họ mang đến, được viết bằng Anh ngữ. Và nó nói, “Cơn động

đất phải qua đi; chim chóc đang quay trở lại.” Rồi nó đưa ra những chi tiết. Chúng...Có điều gì đó là lạ đã xảy ra.

334 Ấn-độ không có hàng rào nào đan lại giống như chúng ta. Họ nhặt những tảng đá, và làm những hàng rào của mình. Và họ xây dựng nhiều ngôi nhà của họ bằng những tảng đá, đặt chúng lên nhau ở đó. Và trời ấm lên ở đó, xung quanh, ở, bất kỳ nơi nào, thật gần, tại Ấn-độ, trừ phi anh em ở trên những ngọn núi. Và suốt đường xuyên qua Calcutta và những chốn khác, người dân nằm trên các đường phố, đói đến chết, đại loại như vậy.

335 Bây giờ, vì vậy, và họ xây những ngôi nhà của họ trong những cái tháp, của nhà họ. Họ lập hàng—hàng rào ngay trên đây, bên cạnh nhà mình. Xây đôn lũy cho nhà mình, và tháp có lẽ nơi họ đào giếng. Họ đào nó cho bày gia súc và các thứ, rồi chạy những hàng rào chung quanh.

336 Và, thành linh, điều gì đó bắt đầu xảy ra. Những con chim nhỏ, anh em biết, đi vào trong những tảng đá đó, và chúng xây tổ và nuôi những chim con của chúng. Và điều gì đó bắt đầu xảy ra.

337 Mỗi ngày, khi trời trở nên nóng, hết thầy bày gia súc sẽ đi quanh quần và đứng dưới bóng của những bức tường đó; giữ mát.

338 Và tất cả những cánh chim nhỏ sống trong những nơi đó. Và, bất thành linh, tất cả những chú chim nhỏ, vì lý do nào đó không biết...Vậy thì, anh em biết điều chúng ta đã nói ngày nọ về những chú chim nhỏ. Hiểu không? Lý do nào đó không biết, tất cả chúng cất cánh. Và chúng bay đi, và không quay trở lại những cái tổ của chúng. Chúng bay ra cánh đồng, và chúng đậu trên cây, và bất kỳ nơi nào chúng có thể kiếm được, hay ở ngay trên đất.

339 Bầy gia súc không đến nữa. Những con cừu sẽ không đến gần nữa. Chúng ở ngay ngoài cánh đồng, và đi sát vào nhau. Đó là một cách tốt để làm. Chúng biết rằng điều gì đó sắp xảy ra.

340 Rồi, bất thành linh, một cơn động đất xảy ra, và xô đẩy những bức tường sụp xuống, những hàng rào sụp xuống, và mọi thứ khác.

341 Rồi những chú chim nhỏ bắt đầu quay trở lại. Chúng đã không trở lại trong ba hay bốn ngày; rồi bắt đầu quay trở về. Họ nói, “Ồ, những cơn động đất giờ hẳn chấm dứt rồi; chim chóc đang quay về.”

342 Tại sao? Anh chị em không tin rằng cũng Đức Chúa Trời không thay đổi ấy có thể tạo nên những con chim và bầy gia súc và chiên, trong thời Nô-ê, đi vào trong con tàu, Ngài vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay đổi mà có thể khiến chúng bay đến sự an toàn chẳng? Đúng vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

343 Bây giờ xin cho tôi nói đôi điều, thưa anh em. Có điều gì đó sắp sửa xảy ra. Tất cả những bức tường tôn giáo to lớn, cũ kỹ này sẽ sụp đổ, và đi ngay trở lại nơi xa kia, và đồng ý. Bởi vì, họ sắp làm điều đó chắc chắn, như tôi đang đứng đây. Có “một hình tượng cho con thú đó,” thật chắc chắn như tôi đang đứng đây; và dân này đón lấy nó, theo Lời của Chúa. Hãy lắng nghe, khi anh em cảm thấy có cảm giác khác lạ, nhỏ bé đó, anh em hãy tránh xa khỏi những bức tường. Hãy tránh xa! Anh em sẽ chết tại đó. Đừng làm thế! Hãy đi ra khỏi nó! Hãy tránh ra tất cả những thứ này! Hãy chạy đến chỗ an toàn, nhanh như có thể được. Cầu xin Đức Chúa Trời thương xót.

344 Đừng chỉ nhận, một số người, “Ồ, mẹ tôi là tín đồ Giám Lý, vậy tôi cho là mình cũng sẽ như thế. Cha tôi là tín đồ Báp-tít; tôi sẽ là vậy.” Anh em đừng làm thế. Anh em đừng—anh em đừng để mất cơ hội.

345 Tôi không quan tâm Nó có vẻ đơn giản và khiêm nhường như thế nào; Đó là Lời của Chúa. Anh em hãy chạy đến với Đức Chúa Jêsus Christ thật nhanh như có thể được, và ở lại đó cho đến lúc Đức Chúa Trời đầy dẫy anh em bằng Đức Thánh Linh của Ngài. Vì thì giờ sắp đến khi anh em sẽ săn tìm Nó, và Nó sẽ không ở đó nữa. Vậy, hãy tin chắc để làm điều đó.

Chúng ta hãy cúi đầu, chỉ một phút.

346 Lạy Cha Thiên thượng, ồ, con—con thật sự, đôi khi, Chúa ôi, con đứng đây và—và con run rẩy. Con nghĩ về giờ đáng kinh khiếp đó đang đến gần, và con...Không có cách nào ngăn nó lại được. Nó đã được tiên đoán sẽ đến. Và con đã suy nghĩ về, “Tại

sao dân sự không đến và—và—và lắng nghe? Và họ không muốn đến và tin nhận Điều đó?” Nhưng, dĩ nhiên, con biết rằng—rằng Ngài—Ngài phán họ sẽ không, vậy họ sẽ không muốn.

³⁴⁷ Nhưng có một số người có tên của họ được viết trong Sách Sự Sống của Chiên Con. Và khi các Ấn được mở ra ở đó, họ thấy tên của mình ở đó, và Đức Thánh Linh phán cùng họ. Họ đến. Ngài không thể giữ họ ở cách xa; không ai có thể, không ai. Họ đang đến, dù thể nào đi nữa, bởi vì Ngài đang dẫn dắt họ giống như Ngài đã làm với những con chim nhỏ kia, và đàn cừu và bầy gia súc đó. Ngài là Đức Chúa Trời! Bản năng nào đó mà loài vật có, để chúng biết rằng chúng phải tránh xa! Và nếu bản năng, với một con vật, có thể cảnh báo nó chạy trốn khỏi sự nguy hiểm, thì huống chi là những gì Đức Thánh Linh sẽ làm cho một Hội thánh tuyên bố đầy đầy Nó!

³⁴⁸ Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót chúng con. Xin tha thứ tất cả chúng con, Chúa ôi, vì những thiếu sót của chúng con. Chúng con không có ý đứng ở đây trong bụi giăng này và để cho dân sự này đứng quanh những bức tường, và tay chân họ đau nhức, và rồi chỉ đi ra và nói, “Ồ, điều ấy nghe rất hay.” Lạy Chúa, chúng con muốn làm điều gì đó về việc ấy. Chúng con, chúng con muốn Ngài tra xét lòng của chúng con. Nếu có điều gì sai trật, Chúa ôi, xin cho chúng con biết bây giờ. Xin đừng để cho chúng con đến với thì giờ ấy, phía bên kia, khi đã quá trễ. Xin tra xét con. Thử con, Chúa ôi.

³⁴⁹ Ở đây, con đứng đây bởi ân điển Đức Chúa Trời, nhìn thấy những Ấn kia lộ ra ở đó, và đến, nói cho dân sự hay. Khi mà, Ngài đã báo trước nó sẽ xảy ra theo cách này, cách đây nhiều tuần. Và giờ đây, Cha ôi, Nó đây này, ở ngay trước chúng con.

³⁵⁰ Giờ này, lạy Chúa, xin thử con. Tra xét con. Tra xét con, trong lòng con. Chúa ôi, chúng con không...Chúng con, chúng con muốn Ngài nhìn vào đời sống của chúng con. Và nếu có điều gì trong đó, mà không đúng, xin cứ phán với chúng con, Chúa ôi. Chúng con muốn làm cho đúng đắn, ngay bây giờ; ngay bây giờ, trong lúc có một Suối dây Huyết, trong lúc có một—một thuốc tẩy mà có thể thanh tẩy các tội lỗi và vô tín của chúng con. Chúng con muốn dầm linh hồn mình dưới đó; mọi sự vô tín của chúng

con. Đức Chúa Trời ôi, xin giúp sự không tin của chúng con; xin cất nó khỏi chúng con, Chúa ôi.

351 Chúng con muốn nhận ân điển sự cất lên. Chúng con muốn có thể, khi những tiếng Sấm màu nhiệm đó vang rền nơi xa kia, và Hội thánh được cất lên, chúng con muốn sẵn sàng đón nhận Nó. Chúa ôi, xin nhậm lời.

352 Xin thử chúng con, Chúa ôi, bằng Lời Ngài. Xin để chúng con nhìn vào Nó. Và nếu như chúng con thấy rằng chúng con đã thất bại...Nếu có những người đó ở đây, Chúa ôi, những người đã được báp-têm trong những chức tước; không biết gì về phép báp-têm đúng, chân thật! Xin cho con trung tín như Phao-lô...

353 Khi ông đi qua phía trên miền duyên hải của Ê-phê-sô, và đã thấy những môn đồ đang la lớn, và hô to, và đang có thì giờ vinh hiển. Ông nói với họ, “Anh em có nhận lãnh Đức Thánh Linh từ khi anh em tin chưa?” Họ không biết mình đã nhận chưa. Ông nói, “Thế thì anh em đã nhận phép báp-têm nào?” Và họ đã được báp-têm bởi vị tiên tri thánh khiết, đây vinh hiển đó, nhưng họ chỉ báp-têm cho sự ăn năn. Rồi họ đã được báp-têm lại, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Và Phao-lô đã ra mạng lệnh cho họ được báp-têm, một lần nữa.

Lạy Chúa, trong Ánh sáng của Lời Ngài!

354 Tôi yêu cầu mọi người, mà chưa được báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, hãy nhanh đến hồ nước, nhanh lên, trong lúc anh chị em có cơ hội.

355 Anh chị em nào mà chưa được đầy dẫy Đức Thánh Linh; tôi yêu cầu anh chị em, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, hãy quỳ gối xuống. Và đừng đứng lên cho đến lúc Đức Thánh Linh đã thánh hóa anh chị em hết thảy và đầy dẫy anh chị em với tình yêu thương và sự nhân từ của Ngài; cho đến lúc linh hồn của anh chị em thật được thỏa mãn trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, rằng sự khát khao hoàn toàn của anh chị em là hầu việc Ngài và bước đi cho Ngài, và làm việc với Ngài, suốt quãng đời còn lại của mình.

356 Xin nhậm lời. Tôi nguyện xin Đức Chúa Trời sẽ ban cho anh chị em nhiệm vụ này, như Danh Đức Chúa Jêsus Christ.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Vì Ngài đã yêu tôi trước

Anh chị em có thực sự yêu Ngài không? Vậy thì hãy đưa tay anh chị em lên.

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi của tôi
 Trên cây Thập tự.

³⁵⁷ [Anh Branham bắt đầu ngân nga bài *Tôi Yêu Ngài*—Bt.] Nếu có người nào đang ngồi, mà cảm thấy nhu cầu của mình đêm nay, cảm thấy rằng họ cần được báp-têm, hay cần phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Anh em biết nhu cầu của mình; điều đó đã được khải thị cho anh em, và anh em muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện. Không ai trong chúng ta có thể ban Nó cho anh chị em. Ô, chúng tôi chỉ có thể báp-têm cho anh chị em. Nhưng, điều duy nhất, chúng tôi không thể ban Thánh Linh cho anh chị em. Duy chỉ có Đức Chúa Trời, làm điều đó. Nhưng anh chị em cảm thấy mình cần, rằng Đức Chúa Trời đang phán cùng với tấm lòng mình, rằng anh chị em cần Nó, và anh chị em muốn chúng tôi nhớ đến trong lời cầu nguyện. Mời anh chị em đứng lên, để chúng tôi có thể biết anh chị em, biết anh chị em là ai không? Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em. Một nhu cầu à? Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

³⁵⁸ Tôi đoán có lẽ, có một trăm năm mươi người, đang đứng tại đây. Có lẽ gần như thế, nếu tôi có thể nhìn thấy tất cả. Tôi không biết trong các gian phòng có gì, và chung quanh bên ngoài, đang đưa tay họ lên, và vân vân. Nhưng anh chị em có nhu cầu.

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện.

³⁵⁹ Bây giờ, anh em nhìn thấy những người đó đang đứng bên cạnh mình. Và họ đang đứng như người làm chứng, trước Đấng Christ, “Con—con—con cần Ngài, Chúa ôi. Con cần Ngài. Con—con đang tin con là—con là một trong những người sẽ tìm thấy tên mình đêm nay ở sau Ấn đó nơi xa kia, mà được đặt ở Đó từ khi sáng thế. Điều gì đó đã đánh mạnh vào lòng con, và con đang đứng, Chúa ôi. Có phải con không? Có phải Ngài đang gọi con không? Con muốn Ngài bày tỏ, cho con, tên con ở Đó. Xin đây đây con, và đóng ấn con vào trong chính Ngài, bởi Đức Thánh

Linh.” Anh chị em những người đã được đóng ấn rồi, tôi muốn anh chị em đứng lên. Quay lại với họ, và đặt tay lên họ, và cầu nguyện cho họ. [Anh Branham ngừng lại—Bt.] Bây giờ hãy thật chân thành. [Cả hội chúng bắt đầu cầu nguyện.]

³⁶⁰ Lạy Cha Thiên thượng, trong Danh của Đức Chúa Jêsus, xin để cho Đức Thánh Linh lớn vận hành trên hội chúng này, như một ngọn gió thổi ào ào, và kêu gọi với mỗi tấm lòng tại đây, Chúa ôi. Và xin ban xuống phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, trên dân sự này.

Và có nước đang chờ đợi.

³⁶¹ “Trong lúc Phi-e-rơ nói những lời này, Đức Thánh Linh giáng trên họ là những người nghe Lời, và hết thấy họ đều được đầy dẫy Đức Thánh Linh.”

[Cả hội chúng tiếp tục cầu nguyện—Bt.]



ẤN THỨ NHÌ VIE63-0319

(The Second Seal)

LOẠT BÀI SỰ KHẢI THỊ VỀ BẦY ẤN

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Ba, ngày 19 tháng Ba, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org